

SM 15-224

BUTLLETÍ OFICIAL

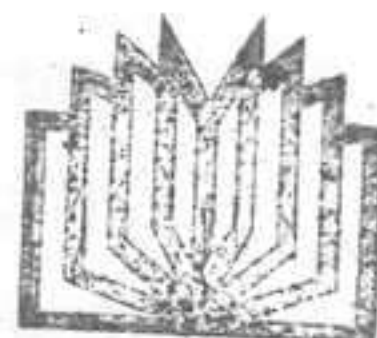
BISBAT DE MENORCA

Juliol-Agost, n. 4 - Any de 2004

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

BUTLLETÍ OFICIAL

BIBLIOTECA
PÚBLICA

BISBAT DE MENORCA

Juliol-Agost, n. 4 - Any de 2004
Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.
Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Ermita de Fàtima. Maó

SUMARI

Sr. BISBE	193
<i>Homilia</i>	
- Homilia al monestir Sta. Clara (11 d'agost)	
<i>Escrips</i>	
- Bon estiu a tothom	
- Als preveres de la diòcesi de Menorca	
- Solidaritat = Caritat	
DOCUMENTS DIOCESANS DE PASTORAL	203
- Servei Diocesà per al catecumenat	
- Constitució del catecumenat	
- Seminari Diocesà de Menorca. Curs 2004-2005	
- Creació del fons diocesà per a la sustentació del clergat	
- Reglament del fons diocesà...	
ACTIVITATS DEL SR. BISBE	223
ORGANISMES DIOCESANS	227
CRÒNICA DIOCESANA	257
AGENDA de setembre de 2004	261

HOMILIES

HOMILIA AL MONESTIR STA. CLARA (11 D'AGOST)

Aquesta festa és un temps de gràcia, ocasió per revifar el record de Santa Clara i la seva espiritualitat sempre actual.

El testimoni de Clara fa presents alguns grans valors, que el nostre temps necessita amb urgència:

1. La comunió amb Crist: Evangeli=(“sense mi... no podeu fer res”...)

Cristià és el qui ha estat conquerit per Crist, creu en ell, mort i ressuscitat, Senyor i Salvador, i pertany a ell perquè posseeix el seu Esperit. I viu amb ell una relació d'amistat profunda i de comunió i diàleg continu, d'amic a amic i en l'obediència a la seva paraula.

Clara té un amor apassionat per Crist; està completament captivada per la seva fascinació: «*El seu poder és més fort que qualsevol altre, la seva generositat, major; la seva bellesa és més seductora, el seu nom més dolç; i tot favor seu, més exquisit*» (1 CtaCl 9); «*el seu amor fa feliç, la seva contemplació reconforta i la seva benignitat omple. La seva suavitat penetra totalment l'ànima, i el record brilla dolçament en la memòria*» (4 CtaCl 11). Clara viu l'oració contemplativa, deixant-se transformar «totalment... en la imatge de la seva divinitat» (3 CtaCl 13)...

Una intimitat tan profunda amb el Senyor constitueix un desafiament per a la nostra cultura secularitzada, que tendeix a marginalitzar Déu de la vida de cada dia i a viure com si Déu no existís; però, en realitat, les persones es troben després pobres d'esperança...

Clara ens invita a no deixar-nos arrossegar a dur una vida amb superficialitat i sense pensar, sinó a trobar pauses de silenci, reflexió i oració.

Una mica de clausura fa bé a tots: no per res Jesús va recomanar retirar-se a pregar en la pròpia habitació, en secret, «després de tancar la porta» (Mt 6,6). ... la clausura del cor no pot faltar en la vida del cristià.

2. La nostra “condició” de ‘criatures’.

Hem de repetir amb agraïment les paraules d'alabança que Clara, durant la seva agonia, va dirigir a Déu, de qui rebem tots els dons: «*I tu, Senyor, beneït siguis perquè m'has creat*». (2ª lect.)= *Gerres de terrissa... però “tresor”... i capacitats (responsables) ... Criatures... “administradors” dels dons rebuts...*

3. Pobresa altíssima i Fraternitat

Clara perseguia el ferm propòsit d'observar «*perpètuament la pobresa i la humilitat*» (RCl 12,13)... inspirant-se en l'amor a Crist: «*Esperava conformar-se en perfectíssima pobresa amb el Crucificat pobre, de manera que cap cosa transitòria separés l'amant de l'amat i retardés la seva marxa cap al Senyor*» (LCI 14).

La pobresa no és només no posseir béns materials. La pobresa és llibertat per estar disponibles per a Déu i per al proïsme. Avui, amb massa freqüència, es confon la llibertat amb l'afirmació egoïsta de si mateix i tampoc és rara la invitació a l'austeritat i a l'estalvi per motius d'economia, no per motius ètics ni religiosos. De totes maneres, el seguiment de Crist demana senzillesa i sobrietat de vida. I si la pobresa és llibertat, recordem que és camí segur *cap a la solidaritat i l'amor*. I camí cap a la pau.

La pobresa de Clara és llibertat, no sols per seguir Crist, sinó també per construir la fraternitat amb els altres. Aquests dos valors es troben significativament units en el nom primitiu «*Germanes pobres*» (RCl 1,1 i TestCl 37).

Segons el seu ideal, el monestir ha de ser «*un sol cor en la caritat i convivència fraterna*» (LP 45). Perquè això sigui una realitat, és necessari renunciar al propi interès i plaer egoista, a l'afirmació individualista de si mateix. Mai hi haurà lloc per al germà en un cor superb i egoista.

El món secularitzat ens duu a calcular el valor d'una persona segons el que fa o produeix. Considera estèril i menyspreada una vida dedicada a l'oració. Clara d'Assís, en canvi, creu que la monja contemplativa és «*col·laboradora de Déu mateix i suport per als membres dèbils i vacil·lants del seu cos inefable*» (3 CtaCl 8).

La força de l'Església no està en l'organització i en l'activisme, sinó en l'Esperit del Senyor, que la sosté i la fa fecunda. I el do de l'Esperit ens arriba sobretot amb l'oració i el sacrifici pels altres. Déu escolta la invocació humil, confiada i solidària, en la que s'expressa la pobresa radical del ser humà davant d'ell.

La persona que es consagra a Déu no sols no s'aparta dels germans sinó que dilata el seu cor per abraçar amb la seva oració d'intercessió l'Església i la humanitat sencera, especialment les més greus necessitats espirituals i materials.

Açò és també una crida a tots, especialment als creients, perquè no ens tanquem en l'esfera privada, sinó que tinguem present la urgència i el deure d'un compromís social seriós en termes de servei pel bé comú.

Germanes i Germans, agraïm sempre de tot cor la presència i la tasca d'aquesta comunitat que incessantment presenta al Senyor les nostres necessitats espirituals i materials, acompanyant el camí del nostre poble i sostenint l'acció pastoral de la nostra Església!

Invoquem la benedicció de Déu amb la fórmula mateixa de santa Clara: «*El Senyor us beneeixi i protegeixi. Us mostri el seu rostre i tingui misericòrdia. Dirigeixi a vosaltres el seu rostre i us doni la seva pau. El Senyor estigui sempre amb vosaltres i faci que estigueu sempre amb ell*» (BenCl 2-4.16).

ESCRITS

BON ESTIU A TOTHOM

Diuen que avui hi ha menys sensibilitat per aprofundir, però la vida l'hem rebuda com una possibilitat i un quefer i esteim cridats i capacitats a dir i mostrar en l'ordinari de la nostra història contingent l'extraordinari de la manifestació de l'infinit: *“Us anunciem allò que existia des del principi, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans. Us parlem del qui és la Paraula de la vida, ja que la vida s'ha manifestat: nosaltres l'hem vist i en donem testimoni, i us anunciem el qui és la vida eterna, que estava amb el Pare i se'ns ha manifestat. A vosaltres, doncs, us anunciem allò que hem vist i sentit...”* (1Ju 1, 1-3).

Hem estat creats per a l'infinit i només en el Crist encarnat, plenitud de l'ésser humà, apagarem la set que portem en el cor i trobarem una plenitud a la què tendim constantment (sant Agustí: *“Ens has fet, Senyor, per a tu i el nostre cor està inquiet fins que descansi en tu”*). Posant el cor només a les realitats creades no trobarem la clau de la nostra existència.

Com poder ser “testimonis de l'infinit” (Rovira Belloso) sense aquest tipus de “experiència”, que sempre és gràcia, alimentada permanentment amb un vertader contacte amb la Paraula de vida? En quina altra font pot beure tot aquell que és testimoni per vocació i se sent cridat a ser-ho fidelment? *“A qui anirem?, Tu tens paraules de vida eterna”* (Ju 6,68).

Aquest serà sempre un punt de revisió ineludible per a tot batiat: com i en quina mesura visc “centrat” en Jesucrist, pendent de tota paraula que surt de la seva boca i confrontant sistemàticament els meus criteris amb els seus, sense cap exclusió? Qui mou la meva vida?

La confrontació amb el voler de Déu no és una tasca que es pugui ajornar indefinidament. Pensar-hi periòdicament de manera sistemàtica és un deure ineludible. Fer-ho omplint de contingut temps lliures, vacances incloses, pot ser una bona manera d'intentar donar-hi resposta coherent: uns dies de recés, una certa experiència de desert...

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 18 de JULIOL de 2004)

ALS PREVERES DE LA DIÒCESI DE MENORCA

(Agost 2004)

Benvolguts germans preveres:

Ara que va passant l'estiu i hem d'anar mirant-nos un nou curs, us faig a les mans aquest escrit que segurament ja coneixeu.

M'agrada compartir-lo amb vosaltres aquest dies en què anem manco atrafegats. A jo m'ha fet bé.

Amb la meva salutació a cadascú,

† *Joan, Bisbe de Menorca*

CARTA A UN AMIC PREVERE

(Bruno Forte) Pasqua 2003

Em preguntes: ¿per què celebrar l'eucaristia cada dia? ¿No basta l'encontre dominical on es retroba tota la comunitat cristiana? I ¿per què després hauria jo de celebrar la missa quan estic sol o amb prou feines «quatre gats»? ¿No és una manera de buidar el sentit comunitari de la celebració de la mort i de la resurrecció de Jesús? Miro de respondre't no tan sols partint de les conviccions teològiques que tinc (que són, d'altra banda, les de l'Església, explicitades d'una manera particular des dels inicis del segon mil·lenni), sinó també a la llum de l'experiència espiritual ja madurada en els diversos decennis del meu sacerdocí. Per respondre't, vaig tot d'una al cor de la cosa: ¿per què som preveres? ¿Qui ens ha fet donar tota la nostra vida per aquest ministeri de l'evangeli de la reconciliació, de l'eucaristia i de la caritat? La resposta només pot ser una: Jesús. Som preveres perquè Ell ens ha volgut així, ens ha cridat i ens ha estimat així, i així encara ens vol i ens estima, Ell que és fidel per sempre en l'amor. El sentit de la nostra vida, la raó veritable de la nostra vocació no consisteix en alguna cosa, encara que fos la cosa més bella del món, sinó en Algú: i aquest Algú és Ell, el Senyor Jesús. Som preveres perquè un dia Ell ens vingué a l'encontre (cadascun de nosaltres sap com: en la paraula d'un testimoni, en el gest d'una caritat que ens ha tocat el cor, en el silenci d'un camí d'escolta i de pregària, àdhuc en el dolor d'una vida que ens ha aparegut d'una manera imprevista com malmesa sense Ell...).

A Ell que ens cridava, li hem dit que sí: i des d'aleshores s'ha encès en nosaltres una flama d'amor viu, que amb la seva grada no s'ha apagat mai més. Una flama que ens fa estar ardents d'Ell, desitjar-lo, voler allò que Ell vol per a nosaltres. No crec exagerar, ni dir paraules barroeres. En realitat, no hauríem pogut ser preveres i ser-ho malgrat tot en la fidelitat, si no hagués estat Ell que ens ho donés, Ell que viu en nosaltres, Ell que ens fa enamorar d'Ell sempre de nou. És aquest amor -ho saps- que ens ha empès a totes les obres que hem fet per als altres: des del simple i nu acolliment del cor a l'escolta perseverant i pacient dels altres, a l'esforç de transmetre'ls el sentit i la bellesa de la vida viscuda per Déu i el seu Evangeli, a les obres de la caritat i al compromís per la justícia, compartint especialment l'ansia del pobre i cercant de fer-nos veu del qui no tenia veu. Cert, ens sembla sempre poc el que hàgim pogut fer o hàgim fet: però el que és cert és que -si quelcom de veritable i de bell hem fet per als altres- ho hem fet perquè és Jesús el qui ens ha donat de fer ho, és Ell el qui s'ha donat a nosaltres i ens ha fet capaços de gestos de gratuïtat que, nosaltres sols, no hauríem mai pogut ni tan sols pensar o somiar.

Aquesta premissa -que és després el testimoniatge humil de la nostra vida de cridats i d'estimats de Crist- em porta a explicar-te la raó per la qual sento la necessitat de celebrar *cada dia* l'eucaristia: *no es tracta d'un precepte, ho saps, sinó d'una necessitat*, no sols emotiva (a vegades, més aviat, l'emotivitat brilla per la seva absència...), sinó veritable, profunda, ineludible. És la necessitat d'omplir cada dia la meua vida d'Ell: és Jesús que ens ha dit que cada dia en té prou amb els seus maldecaps (Mt 6,34), és a dir, que cada dia és tan extens que és suficient per a sostenir la lluita per conservar la fe. Cada dia neix el sol per a nosaltres i cada dia el nostre cor assedegat d'amor necessita que el sol de l'Estimat li arribi i l'escalfi de nou: si Ell és la nostra vida, el sentit i la bellesa d'aquesta, no podem deixar de trobar-lo allí on Ell, viu i veritable, s'ofereix per nosaltres. ¿Què en diries d'un enamorat que -podent-ho fer- no sentís la necessitat de trobar fins i tot cada dia la persona estimada? I això que val per l'amor humà, que sovint és tan fràgil i voluble, ¿no podrà no valer per a l'amor que no defrauda i no traeix, l'amor que fa viure en el temps i per a l'eternitat, l'amor de Déu en Crist Jesús, la nostra vida?

Heus ací, doncs, perquè sento la necessitat de trobar-lo cada dia i sempre de nou: ¿i on podria trobar-lo sinó allà on Ell m'ha promès i garantit el do de la seva presència? «Això és el meu cos -aquest és el calze de la sang de

l'aliança nova i eterna, vessada per vosaltres i per tothom en remissió dels pecats». Sí, cada dia tinc necessitat de tu, Jesús: i si el diumenge et trobo en la festa del dia primer i últim, el dia vuitè de la teva resurrecció i de la vida nova que tu dones a la teva Església i al món, la gràcia que em fas de poder celebrar cada dia el memorial de la teva Pasqua m'omple de joia i de pau. Realment no estic sol en el camí del meu ministeri: tu vens sempre a trobar-me de nou amb la teva Paraula de vida; ets tu qui em visites en els germans i en les germanes que envies en el meu camí; tu ets qui em demanes amor en el pobre i en cadascú que necessita de l' amor que em crides a donar; tu ets -al cim de tot això i com una font viva d' aquest riu de vida i d' amor- qui et fas present en l' eucaristia, perquè jo em nodreixi de tu, visqui de tu, t'estimi, avui i per l'eternitat.

¿Per què, doncs, celebros l'eucaristia cada dia, i ho faig tot perquè aquesta no manqui mai? ¿Per què la celebros també quan a viure-la amb mi només hi ha la verge Mare Maria, els àngels i els sants i algun creient despistat (o ni tan sols ell o ella: pot passar!)? Per trobar-te a tu, Jesús, vida meva, amor que dones sentit a tot i tot ho transformes en mi, amor que fas fins i tot a un com jo capaç de gràcia i de perdó. celebros cada dia per demanar-te que tots puguin conèixer-te i estimar-te de la manera que només tu pots fer capaç a cadascú. Celebro cada dia perquè cada dia necessito el pa per a viure, tal com et necessito per viure la vida que no finirà: en aquest doble sentit dic al Pare, per a mi i per als meus germans, les paraules que m'has ensenyat: "*Doneu-nos avui el nostre pa de cada dia*". Celebro cada dia per trobar-te, Senyor Jesús, per fer-me trobar i transformar cada vegada més per la teva bellesa, per ser -malgrat jo mateix- el reflex pobre i enamorat de tu, el bon Pastor. Sé prou que tot això podria esdevenir una rutina i que per això haig de vigilar perquè el trobament amb tu sigui nou cada dia: sé també, però, que la rutina, si és signe de fidelitat, és quelcom de veritable i de bell. Trobant-te a tu, puc dir que realment celebros per als altres i amb ells, àdhuc si aquests no són visiblement presents, perquè en tu trobo el poble que m'has confiat, et confio el seu amor i el seu dolor, encara que molts d'ells no ho sabran mai. Aquest és el ministeri d'intercessió, al qual m'has cridat, de pregària pels altres i en comptes d'ells, també per aquells que no he conegut o no coneixeré mai, aquella pregària que puc viure realment només unit a tu, en tu i per mitja teu, perquè ets el Sacerdot de l'aliança nova i eterna marcat per la vida, la joia i la bellesa de cadascuna de les teves criatures.

Sí, perquè tu, Senyor Jesucrist, no ets només veritat i bondat: tu ets bellesa, la bellesa que salva. Tu ets el bell pastor que ens guia als pasturatges de la vida, on hi ha la bellesa sense posta. Celebrant cada dia, espero esdevenir també jo una mica més veritable, una mica més bo, una mica més bell, en tu, que en la teva Església em trobes com l'únic bé, la bondat perfecta, la bellesa que ho transfigura tot.

I penso, amic, que al fons del teu cor de prevere, servent de la reconciliació, testimoni de l'evangeli, hi ha aquesta mateixa necessitat. Et demano, doncs, de trobar-nos cada dia a l'altar de la vida: jo et portaré a tu, tu a mi, i junts serà el Crist el qui ens portarà, el qui portarà la nostra creu i la dels altres dels quals ens hem de fer càrrec, a donar-nos la seva vida de ressuscitat, que ha vençut el pecat i la mort per vèncer-los en nosaltres i en els nostres companys de camí, en el temps i per l'eternitat.

SOLIDARITAT = CARITAT

Ho he tornat a pensar arran de la pregària missionera que vàrem tenir al Toro fa pocs dies, mentre escoltava amb emoció i agraïment el testimoni dels nostres missioners seglars i se'm feien ben presents rostres de persones concretes que fan feina als diferents grups, organitzacions, moviments socials, seglars, capellans, religioses, religiosos.

Benaurats tots aquells que es preocupen i donen el seu temps, són acollidors, pacients i comprensius amb els qui no saben, no tenen, no poden (no són açò els immigrants, per exemple?).

“La solidaritat es un altre nom de la caritat, es llavor d'esperança, de vida, de lluita, de trobada, de conversió... és **vida** enmig de la misèria, opressió, marginació”. Açò deia un escrit sobre l'Amèrica llatina que citava “olles comunes, menjadors populars, tallers solidaris, grups de dones, comitès de defensa dels drets humans, agrupacions de familiars de desapareguts, detinguts, presos”...

Tos hem d'estar agraïts a tanta gent de bona voluntat que lluita arreu del món en favor de la veritat i la justícia, cercant d'afavorir la “vida” del germans més fràgils.

I a més de l'agraïment a totes i tots els qui a Menorca fan present així la presència del Déu misericordiós que Jesús ens ha mostrat, vull també fer una crida a la Comunitat diocesana a continuar desenvolupant la nostra creativitat en aquest sentit, promovent amb imaginació i compartint programes solidaris.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 29 d'AGOST de 2004)

Faint, illegible text covering the upper and middle portions of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

Faint text at the bottom of the page, possibly a footer or page number.

DOCUMENTS DIOCESANS DE PASTORAL

SERVEI DIOCESÀ PER AL CATECUMENAT

Atès que van augmentant les situacions de necessitat d'iniciació cristiana dels "adults", hauríem de començar a preparar la institució del Catecumenat a la nostra Diòcesi de Menorca. (Existeixen ja Orientacions Pastorals de la Conferència Episcopal que ens poden ajudar a la constitució d'aquest Servei).

Hauríem de pensar quins són els casos que avui se'ns presenten i quins itineraris caldria preparar per a donar-los resposta, perquè, com sabeu bé, en el cas de persones adultes és el Bisbe qui té la responsabilitat no solament d'administrar -ell mateix o aquell a qui ell expressament ho delegui- els tres sagraments de la iniciació cristiana, sinó també de vetllar per a la seva preparació.

De moment, pel que es veu a d'altres Diòcesis en general sembla que són:

- a) Els adults que demanen de ser iniciats a la fe. És el cas típic -(el podem anomenar "conversió")- que reclama un catecumenat d'adults complet.
- b) Els adults que, preparant el sagrament del Matrimoni o en altres situacions, es fan conscients que no han rebut la Confirmació -o àdhuc el Baptisme- i ho demanen. Cal preveure'n una atenció específica.
- c) També es donen casos d'adults batejats d'infants que, havent rebut la Confirmació o no, amb poca o gens de practica eucarística, sense necessitat de trobar-se en cap situació personal que li ho reclami,

demanen de ser reiniciats a la fe de la qual s'han mantingut allunyats. Normalment els assimilem a grups de catequesi d'adults, però el seu procés hauria de ser el d'un veritable catecumenat.

- d) Els al·lots i al·lotes en edat de Confirmació que no van ser batejats ni van començar a participar a l'Eucaristia d'infants i demanen de ser iniciats.
- e) Els al·lots i al·lotes en edat catequètica, de primera Comunió, que no van ser batejats d'infants i els seus pares ho demanen. Ens sembla que cada vegada se'n donen més casos i tots els anem atenent el millor que podem.

El catecumenat “no és una simple exposició de dogmes i de manaments, ans una formació i aprenentatge de tota la vida cristiana degudament allargat, a través dels quals els deixebles s'uneixen amb el seu mestre, Crist” (AG, 14.).

Hauríem de preparar itineraris catequístics amb els materials corresponent i la deguda informació...

També val la pena conèixer el Ritual de la Iniciació Cristiana dels Adults de l'any 1985

Com un material “informatiu” reproduïm ara els següents documents de Tortosa i de Tarragona:

CONSTITUCIÓ DEL CATECUMENAT

(Tortosa, 17 de setembre del 2002)

Art. 1

Institueixo a la Diòcesi de Tortosa el **Catecumenat Baptismal** per a aquells que, segons el dret vigent en l'Església (cc. 97,1-2 i 852) demanin ser incorporats a ella pels sagraments de la iniciació cristiana. L'esmentat catecumenat seguirà les normes establertes pels Bisbes de la Tarraconense en el *Directori de Pastoral Sagramental* i tindrà en compte les *Orientacions Generals de la CEE* al respecte (c. 788,3);

Art. 2

Institueixo el Servei Diocesà per al Catecumenat, a fi d'atendre d'una manera més adient aquesta nova realitat pastoral; estarà constituït per representants de les delegacions de Catequesi, Litúrgia, Caritas, Missions i Ecu-menisme, essent dirigit pel delegat que hi tindrà a bé proveir. Aquest Ser-vei té la missió de:

1. Determinar, regular i valorar, en nom del Bisbe, la formació cris-tiana dels catecúmens, i admetre candidats a la "elecció" i als "sagraments" (OICA n° 44);
2. Determinar el desenvolupament més oportú dels temps del procés (precatecumenat, catecumenat, purificació i il·luminació, i mis-tagògia post- baptismal), graus i ritus (admissió al catecumenat, elecció i celebració dels sagraments): c.788,2;
3. Oferir materials i programacions per la iniciació cristiana dels nens (7 a 12 anys) i adolescents (13 a 18 anys);
4. Coordinar les distintes activitats i processos d'iniciació cristiana per a catecúmens que es fan en l'àmbit de la diòcesi;
5. Programar les celebracions en les quals és convenient la presència del Bisbe;
6. Inscriure en el Llibre Diocesà del Catecumenat als catecúmens i als elegits (c. 788, 1);
7. Participar en el Servei Interdiocesà del Catecumenat;
8. Recollir el material, documents i demés recursos pedagògics neces-saris per al procés catecumenal;
9. Proposar orientacions per a ajudar a les persones interessades en conèixer el procés catecumenal (sacerdots, religiosos, agents de pastorals, laics...);

Art. 3

Per la seva vinculació amb el Bisbe, **l'Església Catedral** és el lloc origi-nari i propi del catecumenat (c. 389); amb tot, tenint en compte les distin-tes situacions de la Diòcesi, el Servei Diocesà del Catecumenat assenyalarà en cada cas el lloc propi per a l'itinerari catecumenal.

Art. 4

Respecte a aquells que vulguin rebre el Baptisme per **contraure matrimoni vàlid** amb un catòlic, caldrà seguir el següent criteri pastoral:

1. S'iniciarà el procés en l'admissió al catecumenat, acceptada la serietat de les seves motivacions;
2. Posteriorment es convidarà el catecumen a contraure matrimoni canònic amb dispensa d'impediment de disparitat de cultes (*Comm. 9 -1977- 363; c. 1086,2*), essent l'expressat desig del catecumen d'abraçar la fe catòlica "justa causa" suficient per a concedir aquesta dispensa (c. 1125);
3. El matrimoni es celebrarà segons el ritus establert a l'*Ordo celebrandi matrimonium inter partem catholicam et partem catechumenam* (Typis Polyglottis Vaticanis 1991, editio typica altera, cap. IV , p. 56-64);
4. El catecumen vàlidament casat amb part catòlica, especialment lligat a l'Església per una pertinença incoativa a ella (c.206, 1), podrà així exercir el dret que li confereix el seu particular status jurídic-canònic de ser convenientment iniciat al misteri de Crist fins arribar a la maduresa cristiana amb la recepció dels sagraments de la iniciació cristiana: el baptisme i la confirmació (cc. 225,1; 759) i l'Eucaristia (c. 847).

Orientacions sobre l'admissió i l'acompanyament en el Catecumenat Diocesà d'Adults.

(Tarragona, 25 de febrer de 2004, Dimecres de Cendra)

Les orientacions següents volen ser una senzilla pauta que cal seguir, una mena de vademècum essencial dels passos que s'han de fer i de la manera com s'ha de procedir, concretament en l'acollida i la inserció dels adults que demanen el baptisme, en el Catecumenat instituït a la nostra arxidiòcesi. Per això no s'entenen a explicar fil per randa l'ordenament de la iniciació cristiana, que es pot trobar gradualment exposat en el *Ritual de la iniciació cristiana d'adults*, de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, de 6 de gener de 1972, sinó que només proposen de

manera ordenada aquelles qüestions més pràctiques que, des del principi, i potser sobretot al principi, es poden presentar.

Altres orientacions, doncs, podran ser també proposades de manera oportuna i gradual així que vagi progressant l'experiència i la pràctica pastoral en l'acompanyament i discerniment espiritual dels catecúmens.

I. El temps d'acollida

1. L'Església, amb la institució del catecumenat, realitza la seva vocació maternal. A semblança de la Mare de Déu esdevé la *Mater Ecclesia* que concep en la fe, engendra de l'aigua i de l'Esperit Sant i alimenta, com *Virgo lactans*, els infants de Déu en la Paraula i l'Eucaristia, fent-los créixer fins a la vida eterna.
2. Així, doncs, l'adult que demana el baptisme cal acollir-lo amb entranyes de misericòrdia, i tant en les actituds com en les paraules hem de mostrar la tendresa de l'amor de Déu.
3. En aquest primer temps d'acollida s'ha de trobar la manera oportuna de fer un anunci essencial de l'evangeli, del Déu viu i d'aquell que ell va enviar per a la salvació de tots, Jesucrist, a fi que, amb el cor obert per la gràcia de l'Esperit Sant, el qui demana el baptisme cregui i s'adhereixi lliurement al Senyor.
4. Caldrà, també, que el rector que hagi acollit el candidat comuniqui tot seguit la petició al director del Catecumenat diocesà, el qual proveirà amb les orientacions oportunes.

II. El temps precatecumenal

5. Aquest primer temps, que s'ha de considerar precatecumenal, ha de conduir-se sense presses i amb paciència, per tal que el candidat tingui el temps necessari per concebre i expressar la seva fe, malgrat que sigui incipient, i per donar indicis de la seva conversió a l'amor de Déu, car la fe i la conversió, amb les quals hom sent que és apartat del pecat i inclinat al misteri de l'amor de Déu, encara que sigui d'una manera incoativa, són del tot necessàries per poder ingressar en el catecumenat.
6. Aquesta fe implica un coneixement inicial del Déu creador, redemptor

i discernidor de la nostra consciència; de Jesucrist, en qui Déu es manifesta; de l'Església, cos místic del Senyor, reunida per l'Esperit Sant, i de la salvació, com a gràcia i vocació a la vida divina.

7. Aquest coneixement no ha de ser només nocional, sinó que ha de comportar una penetració, si més no inicial, de les realitats sobrenaturals anunciades. I el pastor i el catequista podran apreciar aquesta penetració en la mesura que el catecumen transformi la seva mirada interior. Així, per exemple, podrien servir d'indicis d'aquesta transformació el desig de conèixer més Jesucrist, l'obrir-se gradualment al sentit de la pregària, el lliurament als altres, el perdó de les ofenses, així com també l'acceptació de les exigències que comporta la preparació catecumenal mateixa.

III. L'ingrés al catecumenat

8. El lloc privilegiat per acollir i acompanyar els catecúmens és la comunitat parroquial. El director del Catecumenat diocesà, doncs, de comú acord amb el rector del candidat, establirà el moment oportú d'ingrés al catecumenat, així com també l'itinerari concret que s'haurà de seguir, amb els temps i les modalitats del procés catecumenal i els temes de la catequesi que han de ser proposats.
9. L'ingrés al catecumenat es fa amb un ritu propi, que el Ritual considera de la màxima importància perquè, en aquesta celebració, els candidats es presenten per primera vegada, Déu els dóna la seva gràcia quan manifesten el seu desig de ser iniciats en la vida cristiana i es fa perceptible la seva recepció per part de l'Església.

Celebrat el ritu d'ingrés, el nom del catecumen —amb la menció del ministre, del garant i del dia i lloc de l'admissió— s'ha d'inscriure oportunament en el llibre destinat a això, que es custodiarà a la Cancelleria de l'Arquebisbat.

La inscripció vol garantir que, des d'ara, el catecumen ja pertany a la família de Crist i frueix d'un estatut canònic peculiar (Codi de Dret Canònic [CIC], c. 206 § 1 i 2 i c. 788 § 3: cf. apèndix d'aquest document).

IV. Les etapes de l'itinerari catecumenal

10. Normalment, el procés catecumenal durarà dos anys litúrgics sencers: des de l'Advent del primer fins al temps pasqual del segon, que es repartiran en tres etapes progressives:

- *1a etapa*: Del començament de l'Advent del primer any al començament de la Quaresma del segon any es farà una catequització bàsica i integral.
- *2a etapa*: Del primer diumenge d'aquesta segona Quaresma a Pasqua es farà la preparació sacramental immediata.
- *3a etapa*: Durant el temps pasqual que segueix, el neòfit celebra els tres sagraments de la iniciació cristiana, i, ajudat pel padrí, avança cap a una percepció i experiència més plenes dels signes sacramentals i cap a una vivència més íntima de la comunitat cristiana.

V. La catequesi

11. Al començament de la primera etapa s'ha d'establir un temari catequètic coherent, gradual i complet, que ha de tenir com a base la Paraula de Déu i la Història de la Salvació, i ha de proposar-se la maduració de la fe i de la conversió, la introducció als signes sacramentals, la iniciació a la vida espiritual com a vida en Crist, la maduració del sentit de pertinença a l'Església i la participació en la seva activitat missionera.

El *Catecisme de l'Església catòlica*, d'11 d'octubre de 1992, és no solament un instrument o manual molt útil, sinó també el referent normatiu dels altres textos i compendis que es puguin emprar en la instrucció catecumenal. El Catecumenat diocesà orientarà sobre els manuals i els recursos catequètics adequats a cada circumstància.

L'any litúrgic, com a celebració sacramental dels misteris de la Història de la Salvació, és l'ajut indispensable per a una pedagogia adequada de la fe del catecumen.

En la segona etapa, la preparació és més espiritual que catequètica; pre-tén la purificació del cor i de l'enteniment mitjançant l'examen, la penitèn-

cia i el coneixement més íntim de Jesús salvador. El catecumen és ajudat amb la celebració dels escritinis i del lliurament del símbol de la fe i del parenostre.

En la tercera etapa, el neòfit fa l'experiència nova dels sagraments i de l'Església, i amb aquesta experiència n'adquireix també una comprensió més plena i saborosa. Com a marc idoni de les catequesis mistagògiques, pròpies d'aquest temps, el Ritual privilegia les misses de Pasqua amb el leccionari del cicle A específicament.

VI. L'acompanyament

12. L'acompanyament comunitari pertany a l'essència del catecumenat.

El Ritual concep que els diversos ministeris, oficis i carismes de l'Església han de col·laborar orgànicament en la iniciació dels catecúmens. Així doncs, fins i tot quan la preparació es faci amb un sol catecumen, el ministre ordenat, el catequista i el padrí, si més no, haurien de constituir un nucli comunitari d'acompanyament, obert als altres cristians de la comunitat parroquial, d'una manera particular als més vinculats amb el catecumen.

La iniciació en els sagraments de la fe i en l'experiència de la vida de l'Església suposa, també, unes relacions específiques del catecumen amb el bisbe i l'església mare, la Catedral, lloc originari i propi del catecumenat, que hauran de ser proposades oportunament.

VII. El padrí

13. El padrí ha de ser una persona propera al catecumen. Pot ser la mateixa que l'hagi presentat, pot ser el catequista i també alguna altra persona idònia. L'escull, però, el catecumen d'acord amb el rector. No cal tampoc que el triï abans de ser admès als sagraments, o sigui, abans de començar l'última Quaresma de preparació immediata a la recepció dels sagraments. Es pot escollir, doncs, després d'una bona reflexió i sense presses.

La missió del padrí és acompanyar el catecumen especialment en la celebració dels sagraments i fer-li costat en els seus primers passos en la vida

cristiana. Per tot això, el catecumen ha d'elegir, i el rector hauria de coadjuvar a fer-ho amb encert, una persona madura en la fe, bon garant de vida cristiana, capaç d'ajudar-lo en les dificultats diàries que li poden suposar el fet de creure i viure cristianament, i d'introduir-lo en la vida de la comunitat cristiana pròpia.

VIII. Els catequistes

14. Els catequistes dedicats a la instrucció dels catecúmens han de ser ben conscients que el seu és un ministeri al servei de la iniciació cristiana i que això comporta conseqüències tant en el mètode com en els continguts de la catequesi.

Una catequesi d'iniciació ha d'estar molt atenta al misteri de la conversió, com a resposta a la gràcia del Déu trinitari: del Pare, que ens ha elegit en Crist; del Fill, que, present en l'Església, ens insereix en el seu misteri, i de l'Esperit Sant, "pedagog de la fe" i "artífex de les obres mestres de Déu", que són els sacraments de la Nova Aliança.

La catequesi de la iniciació és, doncs, una catequesi molt centrada en el nucli de l'experiència cristiana, que ha de propiciar la fe i el seguiment de Jesucrist, l'atenció constant a la gràcia i a la presència de l'Esperit, i que ha d'introduir el catecumen en la vida de la comunitat eclesial.

Aquesta catequesi, conseqüentment, exigeix un grau de preparació específica i sobretot una capacitat d'atenció serena a la situació concreta del catecumen, sense impacientar-se per les seves dificultats o lentituds, sinó fent créixer la Paraula de Déu amb constància, guanyant amb paciència la seva ànima.

El document "La iniciació cristiana d'adults. Reflexions i orientacions", de 27 de novembre de 1998, de la Conferència Episcopal Espanyola, pot ser d'una gran utilitat als catequistes.

IX. Els destinataris del Catecumenat Diocesà d'Adults

15. Són destinataris del catecumenat aquelles persones adultes que no han rebut el baptisme i demanen els sacraments de la iniciació cristiana per entrar a l'Església (CIC, c. 864: cf. apèndix d'aquest document).

Ara bé, tot i que “les disposicions dels canons sobre el baptisme d'adults s'apliquen a tots aquells que han sortit de la infantesa i tenen ús de raó” (*ibid.*, c. 852: cf. apèndix d'aquest document), el catecumenat diocesà d'adults es limita, pel que fa als destinataris, als catecúmens que han complert els 18 anys, amb possibilitat que hi ingressin a partir dels 16.

El catecumenat dels candidats en edat catequètica, o sigui l'itinerari catecumenal dels nens que han arribat a l'ús de raó, dels adolescents i dels joves fins els 16 anys, es regirà per la normativa del Directori de pastoral sacramental aprovat per decret de 27 d'abril de 2000 dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (n. 36-44: cf. apèndix d'aquest document).

Pel que fa als candidats d'entre 16 i 18 anys, caldrà que el rector i el director del catecumenat diocesà discernixin en cada cas si s'ha de continuar l'itinerari que s'ha indicat per als 16 anys o convé que ingressi en el catecumenat diocesà d'adults.

X. La petició del baptisme en previsió de la celebració del matrimoni

16. La durada del catecumenat en dos anys litúrgics sencers no ha de resultar especialment difícil si la petició del baptisme, i per tant l'admissió al catecumenat, no té cap altra motivació principal que una sincera conversió a Jesucrist i la conseqüent integració al seu cos, que és l'Església.

En el cas d'un adult que demana el baptisme perquè vol contreure matrimoni canònic amb un cònjuge catòlic, el procés catecumenal ha de mantenir, també, la seva pròpia identitat, i no ha de reduir-se a unes sessions de tràmit, escurçant-lo indegudament. Si es fes d'aquesta manera resultaria fallida una ocasió espiritual i pastoral molt favorable com és la possibilitat d'orientar cristianament tota la vida amb motiu de la celebració del matrimoni, i a la vegada condicionaria també negativament la institució catecumenal mateixa.

Puix que, pel que sembla, aquesta circumstància de demanar el baptisme en previsió de la celebració d'unes noces cristianes no és del tot infreqüent, caldria trobar la forma pastoral adequada de salvar les dificultats i respectar la integritat del procés catecumenal. Així, en cas de resultar impossible seguir el procés en la seva integritat, es podria proposar la celebració del matrimoni canònic abans del baptisme, amb la dispensa reglamentària de disparitat de culte, per tal que, un cop celebrades les noces, es pogués continuar, sense precipitacions, el camí catecumenal iniciat abans del casament, que culminaria amb el baptisme si l'interessat presentés les disposicions necessàries i la preparació oportuna.

Tanmateix, un itinerari catecumenal suficient que permetés la celebració del baptisme abans del casament potser no caldria que trobés tantes dificultats com pot semblar de bon principi. Una circumstància certament aliena a la preparació del matrimoni, però lligada en canvi als preparatius que comporten els compromisos socials, fa que els nuvis vulguin fixar, cada vegada amb més anticipació, les dates de la celebració matrimonial, i no és infreqüent que passin per la rectoria un any abans. Aquesta circumstància potser podria ajudar a crear un estat d'opinió que fes possible i favorable incloure el període catecumenal suficient entre la fixació de la data i la celebració del matrimoni.

17. En aquests casos dels qui demanen el baptisme en previsió d'unes noces cristianes, ben segur que el camí més convenient, i a la vegada el més adaptat a la realitat, serà no estandarditzar de bon principi les solucions, sinó fer els discerniments adequats de les situacions personals i de les circumstàncies concretes que es presentin.

Per salvar, però, en cada cas la unitat de criteris i d'acció pastoral, així com també la justa igualtat de condicions per a tothom, el discerniment esmentat i les adaptacions oportunes s'hauran de fer sempre en estreta relació i amb l'aprovació del director del Catecumenat diocesà, ja que pertoca a aquesta institució diocesana determinar, regular i valorar, en nom del Senyor Arquebisbe, la formació cristiana dels catecúmens, determinar també la periodització del procés catecumenal, els seus graus i els seus ritus, i admetre els candidats a l'elecció i als sagraments.

Apèndix

Codi de Dret Canònic

c. 206 § 1 D'una manera especial estan units a l'Església els catecúmens, és a dir, aquells que, moguts per l'Esperit Sant, demanen amb voluntat explícita de ser incorporats a ella, i gràcies a aquest desig mateix, i també a la vida de fe, d'esperança i de caritat que porten, estan units a l'Església, que ja en té cura com a propis.

§ 2 L'Església té una cura especial dels catecúmens i, mentre els invita a dur una vida evangèlica i els introdueix a celebrar els ritus sagrats, ja els concedeix diverses prerrogatives que són pròpies dels cristians.

c. 788 § 3 És propi de les conferències episcopals dictar estatuts que regulin el catecumenat, tot determinant les obligacions dels catecúmens i reconeixent-ne les prerrogatives.

c. 852 § 1 Les prescripcions dels canons sobre el baptisme dels adults s'apliquen a tots els qui han passat la infantesa i han assolit l'ús de raó.

§ 2 També pel que fa al baptisme, és equiparat a l'infant el qui no és amo de si mateix.

c. 864 És capaç de rebre el baptisme qualsevol ésser humà no batejat, i només ell.

SEMINARI DIOCESÀ DE MENORCA

Curs 2004 – 2005

Objectius Generals

- 1.** Intensificar l'estudi. L'estudi ha de ser una realitat fonamental en la formació dels seminaristes majors i menors. Un laic responsable, Eugeni Martos Llompart, en aquest sentit, se'n farà càrrec directament dels seminaristes menors tenint contactes personals i de grup durant les trobades conjuntes i mensuals que efectuarem.
- 2.** Aprofundir en l'Estudi de l'Evangelí. Els seminaristes han de ser orants. La seva ànima orant ha de beure i sentir constantment la frescor de l'evangelí. L'evangelí ha de ser el nostre imprescindible company de camí. Un formador, Mn. Llorenç Vidal, se'n farà càrrec directament i no sols dels seminaristes menors, també dels majors.

3. Relació dels formadors dels seminaristes en les famílies i de les famílies entre elles. Els pares i familiars dels seminaristes, en particular els del Seminari Menor en Família, són els seus formadors immediats, La interrelació entre tots esdevé imprescindible. Un formador, Mn. J. Bosco Faner, se'n farà càrrec directament. Les famílies seran visitades una vegada al mes. I una vegada cada any hi haurà una trobada entre tots els seminaristes i els seus familiars més directes.
4. L'austeritat de vida ha de ser l'estil normal de viure d'un futur prevere. Entre tots hi posarem ganes per aconseguir-la. L'austeritat no sols afecta a la part econòmica -que també-, afecta en com vestim, en com parlem, afecta a què necessitam per dur a terme els nostres desitjos i deures. Un formador, Mn. Cristòfol Vidal, se'n farà càrrec de mantenir sempre present l'austeritat de vida.
5. La relació comunitària ha de ser una necessitat viscuda amicalment i respectuosament. Si el prevere és el ministre de la comunió ha de ser educat per a ben viure en comunitat. Actituds com "compartir, ben parlar, comprensió, discreció, alegria, perdó...", han de ser aconseguïdes entre tots des del bon humor. Un formador, Mn. Francesc Cardona, hi posarà especial esment perquè la relació entre els seminaristes sigui sana, molt sana.

Convivències programades per aquest trimestre:

5 de setembre

25-26 de setembre

30-31 d'octubre

27-28 de novembre

18 de desembre (amb pares i fills).

CREACIÓ DEL FONS DIOCESÀ PER A LA SUSTENTACIÓ DEL CLERGAT

JOAN PIRIS FRÍGOLA
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

Els preveres, en la realització de la tasca a ells confiada, han de rebre una justa remuneració perquè *l'obrer mereix el seu salari* (Llc 10,7) i *el Senyor va autoritzar a viure de l'Evangeli als qui l'anuncien* (1Cor 9, 14).

La remuneració que cadascú ha de rebre, tenint en compte la natura de la seva funció i les condicions de temps i llocs, ha de ser fonamentalment la mateixa per a tots els sacerdots que es troben en iguals circumstàncies. Ha de ser, a més, adequada a la seva condició i permetre'ls no sols assegurar la deguda remuneració de les persones que eventualment els serveixin, sinó també ajudar personalment els pobres.

Per això és molt convenient erigir una institució diocesana que reculli els béns donats per a aquest fi i compleixi amb les funcions abans assenyalades. La seva administració correspon al Bisbe amb l'ajuda dels organismes de l'Administració Diocesana i de la Comissió Diocesana del Fons per a la Sustentació del Clergat (cf. Concili Vaticà II, Decret *Presbyterorum Ordinis*, nn. 20-21).

El Codi de Dret Canònic estableix (c. 1274) la creació d'un institut especial que reculli els béns i oblacions per proveir (c. 281) a la sustentació dels clergues que facin un servei a la Diòcesi.

La Conferència Episcopal Espanyola ha dictat normes que desenvolupen la regulació d'aquests instituts. Així es determina que l'institut pot configurar-se, a judici del Bisbe diocesà, bé com a fundació pia autònoma (c. 115 § 3), bé com a ens els béns del qual estaran a nom de la Diòcesi mateixa, encara que amb plena autonomia comptable (cf. Decret General, 1-XII-1984, a. 10, en BCEE 6 (1985), pp. 63-65).

A l'Església Particular de Menorca, després de l'adequat intercanvi, s'ha considerat més convenient la creació d'un Fons (ens financer) que, dins el Bisbat, però diferenciant-se de la comptabilitat general, pugui administrar

les rendes destinades en l'actualitat per la Diòcesi a proveir als ingressos dels clergues i canalitzar les quantitats entregades al Fons a través de la mateixa, entre elles donacions i subvencions per a aquest mateix fi.

Per açò, en atenció al que disposa el Decret *Presbyterorum Ordinis* 21 i en el *Motu Proprio Ecclesiae Sanctae* I, 8, a tenor del c. 1274 § 1, del Codi de Dret Canònic; i tenint en compte la legislació particular promulgada per la Conferència Episcopal Espanyola en el seu Segon Decret General de 1-XII-1984,

Disposo:

1r.- Es constitueix a la Diòcesi de Menorca el Fons Diocesà per a la Sustentació del Clergat, el Reglament del qual serà publicat a continuació del present Decret.

2n.- Es constitueix la Comissió Diocesana per al Fons de la Sustentació del Clergat, la composició de la qual es publicarà a continuació del Reglament del mateix Fons.

Ciutadella de Menorca, 11 d'Agost de 2004.

† Joan,
Bisbe de Menorca

Jaume Ametller Pons
Secretari General i Canceller

REGLAMENT DEL FONS DIOCESÀ PER A LA SUSTENTACIÓ DELS CLERGUES

CAPÍTOL I. NATURALESA I FINALITAT

Article 1. El Fons Diocesà per a la Sustentació dels clergues és una fundació, creada a la Diòcesi de Menorca, en compliment del que es disposa al cànon 1274 del Codi de Dret Canònic, de titularitat diocesana, de caràcter no autònom, que s'integra a l'Administració Diocesana, amb comptabi-

litat separada, per a la retribució de les tasques pastorals dels clergues, amb els recursos que s'hi assignen i d'acord amb les normes que s'especifiquen a continuació.

Article 2. La finalitat específica i exclusiva del Fons Diocesà per a la Sustentació dels Clergues es garantir de manera permanent als seus beneficiaris les diverses prestacions econòmiques (dotació bàsica, complements, ajudes, etc.) que permetin atendre a la seva digna sustentació, tal i com queda establert.

CAPÍTOL 2. ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ

Art. 3. D'acord amb les normes del Dret, l'Administració del Fons per a la Sustentació dels Clergues correspon "a les mateixes persones i organismes que administren els béns de la Diòcesi" (Art. 13 del Decr. II de la C.E.E. de 1-12-1984. B.O.C.E.E., 1985, 63-65); és a dir, El Bisbe com a responsable principal de l'economia diocesana (c. 1276), assistit pel Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i el Col·legi de Consultors (c. 1277), i per l'Administració Diocesana, personificada en l'Ecònom Diocesà (c. 494), a la qual s'encomana l'administració ordinària d'aquest Fons. S'institueix, a més, una *Comissió Diocesana del Fons per a la Sustentació del Clergues*, per a l'aplicació de les normes reguladores d'aquest Fons, tal i com queden establertes en el present Reglament.

Art. 4. Aquesta Comissió Diocesana, presidida pel Bisbe, queda integrada pel *Vicari General, un membre del Col·legi de Consultors, un membre laic del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i tres preveres diocesans designats pel Consell Presbiteral*. S'escollirà un Secretari que portarà el llibre d'actes de la Comissió.

Les seves *funcions* s'especifiquen així:

- 4.1. Vetllar pel compliment d'aquest Reglament, tant pel que fa als aspectes contributius com als distributius.
- 4.2. Conèixer la situació econòmica del Fons, així com el seu estat de comptes.
- 4.3. Conèixer les necessitats i el nombre dels clergues que hauran de ser atesos amb càrrec del Fons.

- 4.4. Proposar les assignacions corresponents a la digna sustentació del clergat.
- 4.5. Proposar els barems renovables, segons els quals s'han d'establir els índexs de participació voluntària dels Clergues a favor del Fons.
- 4.6. Proposar els projectes de les campanyes d'informació i sensibilització del poble de Déu, i procurar el seu seguiment i animació.
- 4.7. Proposar l'atenció d'altres necessitats dels clergues, a més de la seva digna sustentació.
- 4.8. Ser escoltada pels administradors del Fons sobre els pressuposts i balanços elaborats, tant al final de cada exercici, com abans de la seva aprovació definitiva.
- 4.9. Ser escoltada pels administradors del Fons quan s'hagi de dur a terme una avaluació econòmica diferenciada segons les activitats del ministeri pastoral.
- 4.10. Emetre el seu dictamen sobre les possibles reclamacions d'aquells que no consideren justificades les seves contribucions o retribucions, destinades o procedents del Fons.

Aquesta Comissió Diocesana del Fons per a la Sustentació dels Clergues *tindrà una durada de cinc anys, des de la seva constitució*, i els membres nomenats i els elegits dels respectius col·legis seran substituïts en el cas de cessament dels càrrecs de procedència.

CAPÍTOL 3: FONTS D'INGRESSOS

Art. 5.- Aquest Fons es nodreix dels següents ingressos i aportacions:

- 5.1. Els de la pròpia Diòcesi destinats a aquesta finalitat:
 - a) com a capital inicial; i
 - b) com assignació pressupostària anual (% del Fons Interdiocesà).
- 5.2. Els béns beneficials i les anomenades "capellanies" o d'altres béns amb finalitat semblant (c. 1272 i 2n. Decret General de la C.E.E.. 1-XII-84, art. 11 i 12).
- 5.3. Els béns procedents de les fundacions no autònomes confiats a una persona pública amb subjecció al Bisbe diocesà, una vegada passat el temps establert per a la seva vigència, tant per la mateixa intenció fundacional, com per la normativa canònica al respecte (c. 1303, 2 i

Decret General de la C.E.E. sobre qüestions econòmiques, 1-XII-84, art. 5).

- 5.4. Les aportacions dels fidels amb aquesta finalitat (cc 222 i 1262), tant les espontànies (c 1261, 1), com les sol·licitades (cc. 1262 i 1266), així com les pies voluntats a favor d'aquest Fons (c. 1301).
- 5.5. La quantitat que hauran de destinar a aquesta finalitat les Parròquies, d'acord amb la normativa corresponent (c. 531).
- 5.6. Les quantitats que aportin els clergues, a partir dels seus propis ingressos, d'acord amb els barems establerts en cada moment.
- 5.7. Les rendes del capital acumulat que no s'hagi d'invertir en la distribució econòmica de cada any, d'acord amb l'establert per a la digna sustentació dels clergues.

Art. 6. El Fons Diocesà per a la Sustentació dels Clergues queda vinculat al compliment de la seva finalitat en la mesura de la quantitat de la que es disposi segons els pressuposts.

Art. 7. Els pressuposts que marquin els diners que s'han de distribuir cada any, han de contemplar el següent:

- 7.1. La quantitat que el Bisbat hagi de destinar cada any en els seus pressuposts per aquesta finalitat (% del Fons Interdiocesà).
- 7.2. Les quantitats que ingressin els sacerdots com aportació institucional per aquesta finalitat.
- 7.3. Les rendes del capital institucional, en la mesura que sigui necessari i possible.
- 7.4. Les quantitats que ingressin les parròquies com aportació institucional per aquesta finalitat.

Art. 8. Tant les rendes com les quantitats aportades que excedeixin les necessitats de distribució anual, es destinaran a l'increment del capital inicial.

CAPITOL IV. BENEFICIARIS

Art. 9. Seran beneficiaris d'aquest Fons tots els clergues que treballen pastoralment per a la Diòcesi de Menorca, de manera permanent, amb nomenament del Bisbe Diocesà.

L'atenció d'aquells que per pròpia voluntat i no per missió diocesana s'hagin absentat per servir pastoralment altres diòcesis o que es dediquin professionalment de manera exclusiva a activitats no eclesials, dependrà de la valoració que *in casu* faci el Bisbe, assessorat pe la Comissió Diocesana del Fons per a la Sustentació dels Clergues.

Art. 10. També seran beneficiaris del Fons els clergues incardinats a la Diòcesi i que, per la seva situació de pensionistes, de malaltia o d'incapacitat no exerceixin tasques pastorals, sempre que la seva pensió no arribi al mínim que s'estableixi per a tots els sacerdots (Cf. Decret General de la C.E.E., en "Cuestiones económicas", 1-XII-84, art. 1).

Art. 11. Igualment seran beneficiaris del Fons els clergues que, sense incardinació a la Diòcesi de Menorca, portin a terme en ella un servei pastoral encomanat pel Bisbe diocesà i no rebin altres ingressos per conceptes diferents.

Art. 12.- Les quantitats que hauran d'assignar-se als beneficiaris del Fons per a la Sustentació dels Clergues obeiran a les necessitats reals de cadascú d'ells i s'aplicaran, en la mesura que siguin conegudes, mitjançant dades objectives o per l'oportuna comunicació.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES:

PRIMERA: Aquest Reglament del Fons per a la Sustentació dels Clergues entrarà en vigor, "ad experimentum", durant un any, a partir del dia 1 d'octubre de 2004.

SEGONA: El Vicari General presentarà al Bisbe, en el temps mínim possible, les persones escollides pels distintes organismes, per tal que pugui constituir-se la Comissió del Fons per a la Sustentació dels Clergues.

TERCERA: Que abans del dia 1 d'octubre de 2004, els òrgans de l'administració diocesana i la Comissió del Fons per a la Sustentació dels Clergues posin en mans del Bisbe els elements necessaris perquè pugui constituir formalment el Fons per a la Sustentació dels Clergues.

Ciutadella de Menorca, 11 d'Agost de 2004

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Menorca
Jaume Ametller i Pons,
Secretari General i Canceller

COMISSIÓ DIOCESANA DEL FONS PER A LA SUSTENTACIÓ DEL CLERGUES

**JOAN PIRIS FRÍGOLA
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA**

Atès l'article 4 del Reglament del Fons Diocesà de la Sustentació del Clergat que determina la constitució d'una Comissió Diocesana, presidida pel Bisbe, i integrada pel Vicari General, un membre del Col·legi de Consultors, un membre laic del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i tres preveres diocesans designats pel Consell Presbiteral, es constitueix l'esmentada Comissió Diocesana.

Els seus membres són: Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Sebastià Taltavull Anglada, En Josep Moncada Torres, Mn. Jesús Llompart Díaz, Mn. Francesc Cardona Vidal i Mn. Pere Oléo Cortés.

Ciutadella de Menorca, 11 d'Agost de 2004

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Menorca
Jaume Ametller i Pons,
Secretari General i Canceller

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

JULIOL 2004

Dia 2

- A València, celebra Noces d'Or d'un Matrimoni de la Parròquia el Bon Pastor.

Dia 4

- Torna a Menorca.

Dia 5

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Participa al dinar dels membres de l'Àrea dels MCS.
- Reunió amb col·laboradors.

Dia 6

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Visita un capellà gran a casa seva.

Dia 7

- A Maó, participa al Curs de Formació per als Mestres i Professors de l'Àrea de Religió i Moral Catòlica.
- A la Casa Sacerdotal, rep visites

i dina amb els capellans residents.

- Visita un capellà al Geriàtric.

Dia 8

- Visita un capellà a la Clínica Menorca.
- Reunió amb responsables diocesans d'economia.
- Rep visites, entre les quals el responsable nacional de formació del Prado.
- Al capvespre rep el nou Equip Diocesà dels Escoltes.
- Participa al sopar de fi de curs de la Cope.

Dia 9

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- A Ciutadella, assisteix als actes commemoratius de l'"any de sa desgràcia" a l'Ajuntament i, a Sant Francesc, presideix la celebració eucarística corresponent.
- Al claustre del Seminari, assisteix al primer concert d'estiu.

Dia 10

- As Migjorn Gran, presideix l'Eucaristia festiva del dia de sant Cristòfol i participa al dinar de germanor.
- Al capvespre, a Sant Lluís, celebra la Confirmació durant l'Eucaristia dominical.

Dia 11

- Rep visites i prepara l'Informe Quinquenal per a la Visita ad Limina.

Dia 12

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- A Ciutadella, reunió amb el Consell de Pastoral de la Parròquia Sant Rafel.

Dia 13

- A Cal Bisbe, rep visites.
- Viatja a Anglaterra (*Convent of Jesus and Mary en Felixstowe*).

AGOST 2004

Dia 9

- Torna a Menorca.
- Reunió amb el Vicari General i l'Ecònom diocesà.
- Participa a l'Ofici de Vespres al Monestir de les GG. Clarisses.

Dia 10

- Despatxa amb col·laboradors.

- Visita la Comunitat del Santuari del Toro.
- As Castell, es reuneix amb un seminarista. Després visita el Rector de Sant Climent que celebra 50 anys d'ordenació.
- A Maó, reunió a les dependències d'Es Diari.

Dia 11

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- A Ciutadella, al Monestir Sta. Clara, dina amb la Comunitat i presideix l'Eucaristia en la festa de la titular.

Dia 12

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Al Santuari del Toro, participa a la Pregària missionera diocesana.

Dia 13

- A Cal Bisbe, entrevistes personals amb seminaristes de Menorca.
- Visita capellans malalts a Ciutadella.

Dia 14

- A Cal Bisbe, entrevistes personals amb seminaristes de Menorca.
- Visita capellans grans a casa seva.
- As Mercadal, presideix la presa de possessió del nou Rector de Sant Martí.

Dia 15

- A Ciutadella, presideix la presa de possessió del nou Rector de Sant Rafel.
- A Sta. Maria de Maó, presideix la Concelebració amb motiu de la festa de la Titular de la Parròquia.

Dia 16

- A Cal Bisbe, enllesteix amb col·laboradors l'Informe de la Visita ad Limina.

Dia 17

- Rep visites a Cal Bisbe.
- A Maó, reunió amb l'Equip de P. Penitenciària.
- Al Monestir de les FF. Concepcionistes, presideix l'Eucaristia en la festa de la Fundadora Santa Beatriz da Silva.

Dia 18

- A Maó, visita canònica al Monestir de les FF. Concepcionistes i elecció d' Abadessa.
- Visita un capellà al Geriàtric.

Dia 19

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Enllesteix amb col·laboradors l'Informe de la Visita ad Limina.

Dia 20

- A Cal Bisbe, entrevistes personals amb seminaristes de Menorca i visites.

- Enllesteix amb col·laboradors l'Informe de la Visita ad Limina.

Dia 21

- A Cal Bisbe, enllesteix amb col·laboradors l'Informe de la Visita ad Limina.
- A Maó, visita els immigrants participants a un campionat esportiu.
- A Ciutadella, al vespre, assisteix al concert d'en Joan Pons.

Dia 22

- A Ciutadella, comparteix taula amb els residents de la Casa sacerdotal.
- Celebra l'Eucaristia dominical vespertina a Sant Francesc (Catedral).

Dia 23

- A Maó, visita un capellà a l'hospital; comparteix taula amb els residents a la Casa sacerdotal i rep visites.
- Visita la comunitat de RR. del Cor de Maria.

Dia 24

- Rep visites a Cal Bisbe.

Dia 25

- Reunions amb el Rector del Seminari i amb la Directora del Secretariat de Catequesi.
- A Ciutadella, reunió amb el Consell Pastoral de la Parròquia St. Antoni M. Claret.

Dia 26

- As Castell, reunió amb els Formadors del Seminari i convivència amb els seminaristes del Menor.

Dia 27

- A Cal Bisbe, reunió amb el Director de l'Institut diocesà de Teologia; rep visites i despatxa amb col·laboradors de la Cúria.

Dia 28

- A Alaior, celebra l'Eucaristia dominical vespertina a Santa Eulàlia.

Dia 29

- A Alaior, celebra l'Eucaristia dominical a Santa Eulàlia.
- Al Toro, visita la Comunitat de RR. Filles de la Misericòrdia.
- Visita els Rectors de Sant Antoni de Maó i de Fornells.

Dia 30

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Visita un capellà malalt a casa seva.

Dia 31

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Visita la Comunitat des Degollador.

ORGANISMES DIOCESANS

ÀREA DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

DIÒCESI DE MENORCA

MEMORIA 2003-2004

I. Els objectius

El treball de l'Àrea s'ha dut a terme a partir de la proposta d'aplicació dels objectius pastorals a la realitat dels MCS presentada el mes de setembre de 2003 i que s'ha anat realitzant fonamentalment mitjançant les reunions programades i la Jornada de Formació (mes de febrer) per als professionals de la informació i les Jornades Nacionals dels Mitjans de Comunicació Social (mes de maig).

1. A partir dels objectius que el Sr. Bisbe ens proposa per al bienni 2003-2005 i els camps concrets d'actuació que s'assenyalen, *fer propostes* des de cada Secretariat de l'Àrea dels MCS a fi d'elaborar el nostre propi programa que respongui als següents punts:

- què ens proposam** (objectius específics)
- per què** (motivació essencial)
- com** (iniciatives i mitjans)
- quan** (calendari)
- qui es fa responsable** (que es porti a la pràctica)

2. Quina actuació podem pensar de cara als professionals dels MCS (formació, acompanyament, trobades d'intercanvi...)

3. Programació de les reunions d'Àrea per al 2003-2004. Especificar freqüència i continguts.

4. Informacions d'interès per a tots (des de l'Àrea i des dels Secretariats)

II. La proposta

Objectius pastorals diocesans 2003-2005

L'Àrea dels Mitjans de Comunicació Social composta pels Secretariats del Gabinet de comunicació, el Butlletí del Bisbat, el Full dominical, la Ràdio, la Premsa escrita, la Televisió i la Pàgina Web de la Diòcesi, seguint la proposta dels objectius pastorals diocesans 2003-2005, ha aprofundit en uns *camins de presència* i ha pensat *algunes iniciatives concretes* a dur a terme per al primer període d'aquest bienni.

1. En el rerefons de tota acció pròpia dels mitjans de comunicació de l'Església i de la presència de cristians en altres mitjans, i per la seva forta influència en tots els àmbits humans, socials i eclesials, volem ser creatius i, com ens demana el document presentat pel Sr. Bisbe, **“emprendre accions evangelitzadores en clau d'esperança i de comunió”**.

2. L'opció, que podrà tenir incidència en els camps esmentats pels objectius, volem centrar-la especialment en tots els **professionals de la informació**, a més de posar l'accent per suposat en els periodistes cristians.

3. Per tant, ens *proposam fer-nos presents en el món de la informació i dirigint-nos especialment a la persona del professional* amb la *motivació* d'oferir una plataforma de reflexió que sigui ocasió de formació, d'informació, de diàleg i debat perquè els valors de l'Evangelí es facin presents en aquest camp de tanta influència en la societat.

4. Les **iniciatives** i els **mitjans** que volem oferir són:

-unes trobades que facilitin el contacte distès i col·loquial entre els pro-

professionals de la informació amb una doble finalitat: la **formació** i el **coneixement mutu** que afavoreixi l'**amistat** i l'**intercanvi**.

-pensem organitzar una trobada d'un dia i amb el compromís de cercar la data més favorable a tots per aprofundir una temàtica d'actualitat i d'interès. Entre les qüestions suggerides i a títol de proposta hi hauria la de "***l'aportació del periodista a la convivència ciutadana***" que podríem treballar enguany amb l'ajuda algun expert que orientés la reflexió i el diàleg.

-pensem també en dur a terme un any més el ja tradicional **dinar** obert a tots els periodistes i professionals dels diferents mitjans de l'illa i acompanyats pel Sr. Bisbe, amb l'esforç que, a més de compartir taula i conversa, pugui ser una ocasió d'informació puntual d'actualitat.

-igualment, volem posar a l'abast de tota la diòcesi i, per suposat, dels mitjans de comunicació, el que es publica en ocasió de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que es celebra el dia 23 de maig de 2004, en torn de la festa de l'Ascensió, com oferir la informació i ajuda personal que calgui.

5. El **calendari** preveu la celebració de l'esmentada *jornada de formació* i intercanvi dins el mes de febrer de 2004 i el *dinar* entorn de la festa de l'Ascensió.

6. Finalment, un camp que estam començant a treballar i en el que enguany hi volem incidir amb propostes concretes és el de la **televisió** des de que la Televisió Menorquina abasta tota l'illa i podrà disposar d'uns nous espais. Ens anirem plantejant quina **presència d'Església** hi ha d'haver en aquest mitjà a través dels noticiaris, entrevistes, tertúlies, reportatges o programes, a fi d'impregnar d'ètica cristiana la informació perquè no sols informi sinó que eduqui.

7. Esperam treballar-ho junts l'equip d'Àrea al llarg del període que començam i amb una freqüència *bimensual* de reunió. Encara que sigui a títol indicatiu, en aquestes dates: 24 de novembre 2003; 20 de gener 2004; 15 de març 2004; 19 de maig 2004; 5 de juliol 2004 (*avaluació*). Oportunament es publicaran les dates de les iniciatives abans exposades.

III. Formació

Jornada de formació per als professionals de la informació

Es tracta d'oferir als professionals de la informació una jornada de diàleg i formació sobre aquesta qüestió: *“l'aportació del periodista a la convivència ciutadana i la construcció de la pau”* i que es faria als voltants del mes de febrer de 2004.

Aquesta jornada s'emmarca dins els Objectius pastorals diocesans 2003-2005 que demanen **“cercar camins de presència com a “sal, llum i llevat” i promoure iniciatives que afavoreixin experimentar la proposta salvadora de Jesús de manera que pugui ser rebuda com una Bona Notícia (EN 18) que aporta sentit a les diferents experiències de la vida i a la mateixa vida, perquè la fe sigui “determinant” en les vivències i decisions. Com Església, “hem d'escoltar, entendre, dialogar, discernir i anunciar la Bona Nova de l'Esperança que resideix en Jesucrist”.**

El sector on fer-ho realitat volem que sigui *el món de la informació* i, concretament, *la mateixa persona del professional de la informació*, amb la motivació d'oferir una plataforma de reflexió que sigui ocasió de formació, d'informació, de diàleg i debat perquè els valors de l'Evangelí es facin present en aquest camp que en tants aspectes “configura” les persones i la societat d'avui.

El tema concret de *“l'aportació del periodista a la convivència ciutadana i a la pau”* està pensat per aprofundir en un tipus de periodisme que pugui afavorir la introducció de valors positius, propis de l'humanisme cristià, valors que ajudin a compartir diferents mentalitats i ideologies i construir un veritable intercanvi cultural i religiós en favor de la pau i d'una bona convivència humana entre persones i pobles.

Per a nosaltres, a Menorca, és especialment important el fet de comptar amb mitjans relacionats amb l'Església (diari Menorca, TV Menorquina i Cope) i un nombrós grup de periodistes presents en altres mitjans. Per això, la convocatòria seria oberta a tots.

Suggerim que hi hagi *un parell de ponències* que recullin aspectes d'ètica professional i suggeriments concrets que animin els periodistes en la

seva feina i siguin també ocasió d'engrescar a noves trobades, a fi que se sentin protagonistes del seu procés.

A la vegada, algunes *dinàmiques*, *tallers* o *grups de reflexió* que preparin l'intercanvi i la comunicació d' experiències, en la línia de l'objectiu proposat.

IV. Jornada de formació

Jornada periodistes al Toro

28 de febrer de 2004

Uns apunts per a fer memòria i seguir reflexionant...

Els MCS configuren la nova cultura

Els comunicadors tenen una nova responsabilitat.

Aquesta comunicació té una doble vessant:

-la *informació* (instruir)

-la *interpretació* (educar)

Una pedra pot servir per edificar una casa o per tirar-la a algú... Depèn de l'ús.

La finalitat és orientar-ho tot cap a la promoció dels valors humans. Hi ha una pregunta de fons: què és el bé i què és el mal?

No es pot separar *informació* d'*interpretació*.

El to de la comunicació és important.

L'ètica de la informació és la *veracitat*.

El periodista s'ha de sentir-se profeta i defensor de la veritat.

Hi ha, però, la "tirania" de l'*actualitat*.

Condicions de la interpretació dels fets

No es pot donar la informació a través de la interpretació que se'n fa (filosòfica, religiosa, política...). Ha d'avisar on hi ha interpretació.

Per tant, no subordinar la notícia a una ideologia. Evitar prejudicis.

Els valors condicionen la interpretació. Sap els límits en la defensa dels valors humans.

- Hi pot haver uns valors compartits per tots?
- Hi pot haver un compromís cívic de caràcter ètic?
- Quins referents ètics poden transcendir la pluralitat dels valors de la vida?

El cristianisme havia estat aquest referent.
 També una ètica civil de valor universal.
 S'ha de distingir entre *fe* cristiana i *cultura* cristiana.
 Un pot ésser agnòstic o ateu i sentir-se de "cultura cristiana".
 Altres ho tenen més clar, nosaltres som més apassionats.
 És important redescobrir el cristianisme des d'altres visions.
 Hi ha uns valors universals acceptats: l'ecologia, la llibertat, la pau...
 La informació s'ha de donar a la llum dels valors que humanitzen i fer-ne, després, una interpretació constructiva.

La pau i la convivència

No hi ha pau si no hi ha justícia.
 Joan XXIII posa els fonaments: *veritat, justícia, amor i llibertat* (Pacem in terris)
 Als ciutadans els ha d'arribar un judici valent sobre la realitat.
 Distingir entre les causes profundes i superficials dels esdeveniments.
 Solució còmoda: no adonar-se de les coses que van malament (?)
 "He sentit el clam del meu poble!" (Èxode). Aquí comença la llibertat.
 La *missió* del comunicador: ser la veu dels qui no tenen veu!

La pau

Situar-s'hi amb realisme.
 No confondre la guerra amb les causes.
 Transmetre un sentit d'esperança.
 És possible que hi hagi més justícia en el món. L'amor és la clau!

La convivència

No és simple coexistència.
 Posar en comú els problemes de les persones.
 Dificultats actuals:
 -*silenciar* els punts de vista dels altres,

- la *crispació* en quant es posen sempre de relleu els punts negatius,
- desqualificar* l'adversari polític o grup social,
- traspassar* la ratlla de la dignitat humana,
- manca* de diàleg i de voluntat de negociació,
- problema* del món global: injusta distribució dels béns.

Què ha de fer un comunicador?

- alliberar-se de les pressions (empresarial, polítiques...)
- ser fidel a la consciència

El món de la família

Hi entra de ple el tema de la defensa de la vida.

El pensament de l'Església no veu l'home com amo de si mateix, sinó que posa Déu com a fonament.

L'home no és invent de l'home. L'Església defensa un ecologisme radical.

La naturalesa protesta quan se li traspassen els límits. En l'ordre moral, igual.

Arranca de la mateixa convicció que tot ve de Déu.

Quan es nega Déu, l'home es queda sols amb l'àmbit social.

Sovint el comunicador ha d'informar de realitats contradictòries.

Per això, ha de ser molt objectiu.

Posar de relleu el rostre evangèlic del cristianisme

No deixar-se absorbir pels tòpics.

L'exemple de Jesús: davant la pecadora pública, proclama com una unitat de visió d'aquella situació: "*el qui estigui net...*", "*jo no et condemn...*", "*no pequis més...*". Aquest és el tractament: no hi ha imposició. És un camí lliure a seguir.

Hem de fer que les nostres propostes siguin amables.

Entrar-hi l'atractiu de l'Evangelí, pot ésser "exigència" per a tothom.

La gratuïtat

El nostre món està perdent el do de la gratuïtat, p.e. els valors de la bellesa, l'estimació, donar sense esperar res a canvi...

Comanden els mecanismes economicistes.
Hem d'aspirar a la lucidesa i detectar qui ens manipula.
Fer una feina per no ser instrumentalitzats.

L'educació en la transcendència

Respecte a la dimensió religiosa de la persona.

Saber estar en la cultura de la secularitat.

Hi ha una apologia de la "diversitat". Tot s'accepta, menys la dimensió religiosa.

A França s'ha reprimit la diversitat. Hi pot haver negació d'Estat de dret.
L'Estat ha de ser laic en el sentit positiu: hi cabem tots!

Diàleg-debat (*plantejament de les intervencions*)

1. Fer aquestes mateixes reflexions amb els polítics (en una jornada)
2. Les pressions que rebem els periodistes per part de l'empresa són un condicionant. Això també passa en l'ensenyament.
3. Fàcilment es posa en entredit al periodista.
4. Que les empreses també escoltin tot el que s'ha dit, que diguin clar el que volen i es pugui assumir.
5. Hauríem de parlar de les condicions laborals dels periodistes.
6. Els periodistes han desaparegut. Opinam i cobram. Només feim de redactors. Sols feim de transmissors. Som una tropa de redactors... Es pot lluitar? Les empreses, on són?
7. En la nostra feina estam molt condicionats. Això passa avui.
8. Les empreses han de marcar la línia. Tenen el paper fonamental. Tanmateix, el periodista ha de reclamar el seu àmbit de llibertat.
9. Hem de pensar en la "tirania" de l'actualitat fabricada...

V. XXXVIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

V.1. La Jornada a la nostra Diòcesi: els preveres i les parròquies

maig de 2004

Als preveres i responsables
de les comunitats parroquials i esglésies

En ocasió de la 38a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que celebra l'Església el proper **diumenge, dia 23 de maig de 2004**, festa de l'Ascensió del Senyor, em plau fer-vos arribar també el material que hem rebut de la Conferència Episcopal.

El lema de la Jornada tracta sobre la **família i els mitjans de comunicació**.

Podeu comptar amb el text del missatge del Sant Pare, el missatge dels Bisbes de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, alguns elements de "*Servei litúrgic*" per a l'Eucaristia a utilitzar aquest dia o en altre moment adient, els programes religiosos a la Televisió i a la Ràdio i un text especialment dirigit a pares i educadors sobre "*La televisió i la família*".

Segurament podreu extreure de tot aquest material prou elements de reflexió per a utilitzar en diverses ocasions per tal d'ajudar a un ús correcte dels mitjans de comunicació i la seva relació amb la família, pensant en la riquesa, el risc i la responsabilitat que suposa.

Sebastià Taltavull, *delegat per als MCS*

V.2. Als professionals dels MCS

maig de 2004

Als Directors i periodistes de tots els MCS

Em plau fer-vos arribar, de part del Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris, la invitació a la trobada-dinar que, com cada any si Déu ho vol, compartirem **el proper divendres, dia 30 de maig de 2003, al Toro**, a partir de les 14 hores.

L'ocasió és la celebració de la 37a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que enguany té per lema "Els mitjans de comunicació social al servei de l'autèntica pau a la llum de la *Pacem in terris*". El sentit i explicació detallada d'aquesta Jornada, el missatge del Sant Pare i el recent missatge dels Bisbes de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social titulat "Per una cultura de la pau", els podeu trobar a la pàgina Web de la Conferència Episcopal: <http://www.conferenciaepiscopal.es/>

Aquesta invitació és oberta a tots els periodistes dels mitjans de comunicació de la nostra illa. Us agraiem que ens confirmeu la vostra assistència el més prest possible telefonant a les monges del Santuari de la Mare de Déu del Toro: 971375060.

Esperant trobar-nos el proper divendres al Toro, us saluda cordialment

Sebastià Taltavull, *delegat per als MCS*

VI. Avaluació

Proposta d'avaluació

Algunes preguntes indicatives:

-Hi ha hagut connexió entre els objectius diocesans i el treball que hem dut a terme a cada Secretariat i a nivell d'Àrea? Quina? Com s'hi han vist reflectits?

-Quins aspectes han quedat més oblidats i per què? Quin tractament els havíem d'haver donat?

-Des dels MCS, s'ha ajudat a que es duguessin a terme els objectius proposats? De quina manera?

-És adequat l'ús que en feim dels MCS que estan al nostre abast si l'objectiu és l'evangelització? Hem o estam evangelitzant a través d'ells? Com?

-Cada Secretariat esgota totes les possibilitats que té? Quines mancances tenim (humanes, materials, tècniques, etc.)?

-Què hem de fer i no ho feim? Què hem de canviar i no canviem?

-En relació a tots els mitjans, a l'Àrea de MCS i especialment al sector que cadascú representa, quins suggeriments concrets faig i quina persona o persones ho han de dur a terme?

AVALUACIÓ DEL CURS 2003-04 EN L'ÀREA DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

Hi ha hagut connexió, perquè s'han complert el parell d'objectius pràctics que ens vam proposar: la trobada de formació del febrer i la trobada anual amb els periodistes de l'illa.

En canvi, respecte de l'objectiu primer "*fer-nos presents en el món de la informació i dirigint-nos especialment a la persona del professional...*" no hem anat més enllà del què hi havia en començar el curs.

S'ha dit en alguna de les reunions que hem celebrat: el paper empresarial que l'Església juga en alguns mitjans de comunicació de Menorca no contribueix a l'apropament als professionals que hi treballen. En els mitjans propietat de l'Església, la lògica relació amb els treballadors és la laboral, amb tot el que això significa de positiu i de negatiu. A la resta de mitjans es considera l'Església com la propietària de la competència, amb la qual cosa es fa difícil, molt difícil, l'apropament.

Modestament creim que l'apropament als professionals del periodisme no es pot fer més que des de la sinceritat del gest gratuït que pugui sorgir entre les persones.

L'Església de Menorca està molt present en el món de la comunicació. Té mitjans propis d'enorme influència social i, en canvi, ens demanam encara què podem fer per a millorar el comès evangelitzador que per força han de tenir els mitjans de comunicació de propietat eclesial.

Pensam que l'apropament al periodista és una bona manera d'influir en el sentit cristià de les seves cròniques i ens oblidam dels agents externs a ell que influeixen en la seva capacitat de decisió.

Efectivament, creim que l'Església de Menorca no aprofita prou els seus mitjans de comunicació, els d'audiència general si més no, per a evangelitzar. Almanco, no tot el que seria possible. I la solució, ho tornarem a escriure, no passa per la relació que es pugui crear entre els informadors i els representants de l'Església. Passa únicament per la difícil decisió de marcar, com a propietat, els límits del camí a seguir per a practicar i defensar els manaments de l'Evangelí.

Ens demanam també **què podem fer** des de l'Àrea diocesana dels Mitjans de Comunicació per a redreçar aquesta situació: a part d'insistir en la necessitat d'impregnar d'Evangeli la tasca dels mitjans de comunicació de l'Església, creim que els membres d'aquesta àrea hauríem de fer una feina de seguiment analític de cadascun d'ells, elaborant un informe periòdic, potser anual, sobre el seu comportament professional i evangèlic.

Pel que fa als mitjans aliens a l'Església, mantenir una relació cordial, de mútua i lleial col·laboració, acceptant qualsevol possibilitat de presència evangelitzadora que ens puguin oferir.

També ens podria correspondre el paper d'assessors en matèria de comunicació. No només pel que fa als mitjans, sinó també al Bisbe i a la Cúria diocesana.

Ens sembla bona idea mantenir els encontres amb els periodistes pel que suposen d'oportunitat a la comunicació entre comunicadors. I, sobretot, ens sembla molt positiu el fet d'oferir l'oportunitat de conèixer altres realitats informatives properes amb la visita de personalitats vinculades al món de la comunicació com ho és el Bisbe Carrera que enguany ens ha acompanyat en la jornada de formació.

Sincerament creim que molt més no podem fer. Els mitjans de comunicació de l'Església ja estam evangelitzant. Ho feim des del primer dia. És la nostra funció. La pregunta, tanmateix, és: **evangelitzam en sintonia amb l'Evangeli?**

Referint-nos concretament al Full Dominical

-Connexió entre objectius diocesans i treball fet:

En principi, el FD es fa ressò del que es va fent a les parròquies i en els moviments, de manera que les informacions aparegudes estan en més o menys consonància amb els objectius segons és la realitat de la pastoral de la diòcesi.

Ha tingut una certa rellevància la informació o els escrits de fons referits a la família, la catequesi i els joves.

-Aspectes que han quedat més oblidats:

El que ha mancat és tot el referent als allunyats de la fe, als quals és difí-

cil arribar des del FD, ja que es reparteix només a les parròquies centres on els allunyats no hi són. Alguna cosa semblant ha passat respecte a l'ensenyament.

-Han ajudat els MCS?

Des del moment que s'han fet ressò de propostes, activitats, documents, segur que sí que han ajudat.

-Hem estat evangelitzadors?

La publicació de la Paraula de Déu cada setmana i els comentaris sobre la mateixa han cercat fer arribar l'Evangelí a les cases on el FD entra. També en aquesta línia han anat pràcticament tots els escrits de tipus formatiu, les cròniques d'experiències i els testimonis.

-Esgotam les possibilitats que tenim?

Segur que no. El FD té la mancança ja endèmica de la manca de corresponsals parroquials. Seria interessant poder publicar, encara que sigui de tant en tant, alguna plana en color, aprofitant les noves tècniques.

La publicació del FD a la plana web fa que arribi a fora de Menorca amb molta rapidesa. Arriba a gent que a vegades s'interessa per alguna cosa publicada o envia comentaris.

-Què hem de fer i no feim?

Hem de trobar més col·laboradors per a les seccions fixes i l'equip de FD s'hauria de trobar amb més freqüència.

Com a suggeriment concret, trobar la persona indicada per al manteniment de la plana web.

Altres aportacions

-Aspectes més oblidats:

Dels tres sectors (joventut, família i ensenyament) sobre els quals recauen els objectius diocesans, el menys remarcat ha estat l'ensenyament, seguit del de la família. A nivell de MCS tampoc és fàcil el tractament freqüent d'alguns temes si no hi ha un bon guió i una planificació que ho justifiquin. A tall d'exemple, l'edició de "XOC", al diari Menorca, està molt encertada.

-Els MCS, han ajudat a dur a terme els objectius proposats?

No tots els mitjans que conformen l'Àrea actuen de la mateixa manera ni amb les mateixes possibilitats. Si consideram l'acció dels MCS a través d'aquests quatre aspectes: *anunciar, invitar, valorar, informar*, l'activitat dels MCS s'ha mogut més en la línia d'informar i anunciar.

FD ha anunciat i ha invitat a participar en la majoria d'accions evangelitzadores, però té la pega que arriba a un nombre escàs de lectors.

El diari MENORCA és anunci i informació, bàsicament. Necessita un tractament divers perquè té el perill de contaminar el Medi amb un llenguatge inadequat.

El Butlletí del Bisbat ha estat informació i ressenya de fets passats. Cobreix l'espai de deixar testimoni de la vida diocesana en els seus fets més remarcables.

-Propostes pel que fa al Butlletí del Bisbat:

Que en el de setembre-octubre s'incloguin els objectius parroquials, en referència als Objectius diocesans i que en el Butlletí de maig-juny se'n faci una avaluació final dels mateixos.

-Propostes pel que fa a la pàgina web:

Incloure textos, missatges i testimonis que incideixin en algun aspecte evangelitzador sobre els objectius proposats.

-Més...

Pel fet de no disposar encara d'uns principis orientatius de la missió concreta de l'Àrea dels MCS, se'ns fa difícil saber si hem fet tot el que havíem de fer. Hi ha molts aspectes dels MCS de l'Església que creim que s'haurien de tractar, avaluar i fer-ne un seguiment, ajudar a reflexionar sobre la manera com estan donant la informació, els buits i les incoherències que veim en relació als idearis, el tractament dels esdeveniments, els aspectes que es posen més de relleu i els que sovint són oblidats o just anotats, la promoció dels valors culturals propis i l'ús de la nostra llengua com a vehicle normal de comunicació, etc.

Ja s'ha dit, però hauríem de clarificar molt més el tractament periodístic que ha de ser propi d'un mitjà intern de l'Església i el dels altres, per tal d'evitar confusions i que el servei que es pugui fer sigui obert al diàleg amb tothom. I vetlar, sobretot, per la imatge d'Església que es transmet com a **servei** a l'Evangelí, als signes dels temps i al món d'avui.

Serà bo que una feina que es pugui proposar l'Àrea dels MCS per al proper curs sigui aquesta d'anar definint la pròpia missió dins la diòcesi i la tasca concreta que cada Secretariat ha dur a terme. Només a partir d'aquesta clarificació podrem entendre el sentit de la coordinació dins l'Àrea i l'acció que conjuntament hem de fer. Tractarem de plantejar-ho des de la primera reunió el mes de setembre de 2004.

Ciutadella de Menorca, agost de 2004
Sebastià Taltavull, Delegat per als MCS

CÀRITAS DIOCESANA DE MENORCA

Breu síntesi de la Memòria del 2003

Fer un resum del que ha desenvolupat Càritas Diocesana de Menorca durant el curs 2003-2004, és una tasca més aviat difícil. En primer lloc perquè la nostra estructura funcional ens obliga a programar per anys naturals i no per cursos. I en segon, perquè els camps en què es treballa són molt diversos.

El que si tenim clar és que la nostra tasca, és tasca de l'Església que s'atansa als homes, de manera especial els empobrits i desheretats per diverses circumstàncies de la vida. Volem que el nostre apropament a les persones sigui per dignificar-les. Perquè després d'haver-les acompanyat, no se sentin dependents, sinó dignes i autònomes.

Volem també que tota la tasca duta a terme per Càritas, sigui "bona notícia" pels germans. Que el nostre amor, la nostra manera d'estar el seu costat els ajudi a comprendre que Déu ha estat el primer en estimar-los.

Les tasques més significatives que hem anat desenvolupant, tenint present que, des de la proximitat de les parròquies, se n'ha fet molt més que aquí no queda ressenyat, perquè seria molt llarga la llista, són aquestes:

ACOLLIDA I ASSISTÈNCIA

Es dirigeix a:

Aquest servei està dirigit a persones i famílies amb certs problemes econòmics i socials. Des de l'acollida i assistència es pot derivar a altres serveis interns o externs de Càritas.

Es vol aconseguir:

Els principals objectius que té Càritas són la prevenció de situacions de risc social, cobrir necessitats bàsiques i treballar l'autonomia de les persones. Aquests objectius van encaminats a millorar qualitat de vida i a facilitar la promoció i integració de les persones dintre de la comunitat.

Activitats:

- Acollir tothom i en especial persones amb necessitats.
- Informar i orientar dels drets i recursos socials, econòmics i laborals que hi ha.
- Derivació a altres serveis interns i externs de Càritas.
- Coordinació amb els serveis, per tal de treballar en xarxa i millorar situacions individuals i familiars desfavorides.

ORIENTACIÓ LABORAL

Es dirigeix a:

És un servei d'orientació dirigit a aquelles persones amb més dificultat d'inserció laboral.

Es vol aconseguir:

Proporcionar orientació i assessorament en temes de recerca de feina i formació de cara a millorar el nivell d'ocupabilitat i adaptabilitat dels usuaris, mitjançant una atenció personalitzada i de qualitat. L'orientació laboral s'executa des de dos projectes: Programa Operatiu (FSE "Lluita contra la discriminació 2000-2006) i en conveni amb el SOIB.

Activitats:

- Primeres acollides (contacte i diagnòstic).
- Actuacions per a la inserció laboral.
- Actuacions d'assessorament i orientació.
- Actuacions de manteniment del lloc de feina.
- Programa de relació amb empreses.
- Coordinació amb altres serveis i/o entitats.

CENTRE OBERT ES BARRACÓ

Es dirigeix a:

Fillets i filletes del barri.

Es vol aconseguir:

- Ésser un espai de detecció de possibles necessitats socio-educatives, per tal de realitzar la intervenció més adient.
- Oferir un medi i unes activitats que siguin un mitjà per a desenvolupar actituds positives envers un mateix i el medi social i familiar que l'envolta.

Activitats:

- Relacionades directament amb els al·lots: tallers, jocs esportius, jocs de taula, sortides, suport escolar.
- Relacionades amb les famílies: els responsables del centre estan oberts a qualsevol necessitat, dubte o problema dels pares envers els fills o el funcionament del centre.
- Coordinació amb altres serveis: si es detecta una problemàtica important, els responsables del centre es posarien en contacte amb els professionals més adequats.

ESCOLA D'ESTIU DE CALA EN PORTER

Es dirigeix a:

Al·lots i al·lotes que viuen a Cala en Porter

Es vol aconseguir:

- Oferir als infants que viuen a Cala en Porter un espai lúdic i educatiu per poder passar una estona durant els mesos d'estiu.

Activitats:

- Els objectius s'han intentat realitzar mitjançant temes d'interès com la pesca, festes de Cala en Porter, etc. Els tallers s'han dut a terme durant els mesos de juliol i agost.

SUPORT ESCOLAR I LLEURE

Es dirigeix a:

Al·lots i al·lotes que per diferents motius necessiten un suport escolar.

Es vol aconseguir:

- Millorar les aptituds escolars de certs al·lots i al·lotes.
- Desenvolupar hàbits escolars (organització de les tasques, d'estudi...).
- Facilitar la incorporació d'al·lots i al·lotes d'altres països al nostre sistema educatiu.

Activitats:

- Suport escolar personalitzat.
- Coordinació amb els centres escolars.
- Coordinació amb voluntaris per tal de proporcionar el material i els recursos necessaris.
- Cooperació amb el Servei Psicopedagògic a Maó.

AULA-TALLER MESTRAL

Es dirigeix a:

Els destinataris de l'Aula - Taller són aquells alumnes de 14a 16 anys que estan cursant l'ensenyament secundari obligatori i que presenten necessitats educatives especials derivades de la inadaptació al medi escolar.

Es vol aconseguir:

- Donar resposta a les necessitats educatives dels al·lots/es amb problemàtiques psico-socials greus derivades de la inadaptació al medi escolar.
- Realitzar una tasca preventiva del col·lectiu dels adolescents capacitant-los per una inserció social i laboral, ajudant-los a adoptar actituds positives envers ells i els altres.

Activitats:

- Tallers de recuperació i restauració als Tallers Mestral.
- Altres activitats: tutoria diària i tutoria individualitzada.
- Treball amb les famílies dels al·lots.

ACTIVITATS EN RESIDÈNCIES D'ANCIANS

Es dirigeix a:

Persones majors que viuen a la residència d'ancians del Consell Insular de Menorca i de l'Ajuntament de Ciutadella.

Es vol aconseguir:

- Eliminar conductes passives.
- Evitar la marginació del medi.
- Ocupar el temps lliure.
- Estimular la memòria.
- Donar confort a les persones.

Activitats:

- Taller de manualitats, reciclatge de bosses, creació d'un llibre de cuina, acompanyaments i animació.
- Altres activitats: sortides, excursions, celebracions puntuals, actuacions....
- Col·laboració en l'exposició de manuals en la sala de la Caixa.
- Formació de voluntaris: Reunions i xerrades.

Lloc on es fa:

- Residències d'ancians del Consell Insular de Menorca i de l'Ajuntament de Ciutadella.

CASES D'ACOLLIDA ST. FRANCESC (MAÓ) I CIUTADELLA

Es dirigeix a:

Persones que per diferents motius socials i econòmics es troben temporalment sense habitatge.

Es vol aconseguir:

- Donar un habitatge temporal a persones sense sostre.
- Promoure el seu desenvolupament perquè trobin una feina i un habitatge.
- Fer un seguiment personal de l'usuari per millorar la seva situació econòmica i social.

Activitats:

- Donar allotjament temporal a Maó i Ciutadella.
- Maó: servei de bugaderia, dutxes i menjador.
- Ciutadella: menjador (sopar).
- Fer un seguiment individual de les persones.

PROGRAMA IMMIGRANTS

Es dirigeix a:

A les persones i famílies estrangeres (no comunitàries) que arriben o viuen a Menorca.

Es vol aconseguir:

Afavorir la integració de les persones a tots els nivells dins la comunitat, informant, assessorant i acompanyant de forma individualitzada els recursos que facilitin aquesta integració. Es promou la coordinació amb l'OFIM (que funciona, en part, en conveni amb Càritas).

PROGRAMA DE FORMACIO

Es dirigeix a:

A les persones immigrants que viuen a Menorca.

Es vol aconseguir:

- Capacitar professionalment a les persones, mitjançant una formació orientada a la feina.
- Donar eines formatives que facilitin la recerca de feina.
- Millorar l'accés al món laboral.

Activitats:

- Dos cursos de servei domèstic per a dones durant l'any 2003.
- Cursos de català per adults.

DONES MAGRIBINES

Es dirigeix a:

A dones magribines que viuen principalment al municipi de Maó.

Es vol aconseguir:

- Capacitar lingüísticament en llengua àrab a dones que no han pogut accedir a l'escola.
- Promoure el desenvolupament en la comunitat mitjançant l'ensenyament de la llengua espanyola.

Activitats:

- Classes d'àrab clàssic.
- Classes d'espanyol.

S'ALTRA SENALLA

Es dirigeix a: Població en general.

Es vol aconseguir:

En els països del Sud, les comunitats més pobres s'organitzen per aconseguir una vida més digna. El resultat del seu treball és l'elaboració d'una diversitat de productes. Les organitzacions de Comerç Just treballen amb aquesta població per donar sortida als seus productes. S'estableixen unes relacions comercials basades en el respecte mutu.

Activitats:

- Comercialització de productes de comerç just.
- Promoció del Comerç just a través de campanyes a les escoles, empreses i mitjans de comunicació i al carrer per sensibilitzar a la població de la situació d'aquests països.

VOLUNTARIAT I FORMACIÓ

Es dirigeix a:

Voluntariat i treballadors de Càritas.

Es vol aconseguir:

- Formar l'acció caritativo-social d'acord amb el Pla Diocesà.

- Crear espais de trobada entre voluntaris.
- Mitjançant la formació, unificar criteris de treball i intervenció.
- Millorar la feina dels voluntaris.

Activitats:

- Acompanyament a les Càritas Parroquials (Desenvolupament del Pla de Vida).
- Formació per a la sensibilització de la comunitat.
- Difusió interna del Pla Estratègic (voluntaris i treballadors).
- Formació en habilitats socials i altres.
- Trobades de botigues de Comerç Just i Mà a Mà.
- Escola d'Estiu a Madrid.
- Formació específica .

PASTORAL PENITENCIÀRIA

MEMÒRIA DEL CURS 2003-04

La Pastoral Penitenciària es creà formalment, el passat més d'octubre i el seu bateig fou el dia de la Verge de la Mercè, patrona de presos i captius, en el Centre Penitenciari de Palma.

Actualment està formada per 5 voluntaris: en Constantino Maria, en Joan Seguí, na Mercè Seguí, en Joan Miquel Pons, Mn. Francesc Triay i na Isabel Serra.

Tenim la seu a Isabel II, 4, lloc on ens reunim i rebem les famílies i els presos.

1.- En relació als Objectius Pastorals Diocesans.-

* La nostra presència i acció missionera s'ha fet present dins el món penitenciari, donant estaló i consol als presos i les seves famílies.

* La dimensió vocacional de la vida cristiana, intentem que quedi reflectida amb les nostres actuacions i conducta. Com a punt de partença, ser coherents amb nosaltres mateixos i amb els altres i a partir d'aquí, donar amistat, estimació, comprensió, silenci, temps... i que vagi sorgint un apropament més sincer i més profund que doni peu a poder-nos plantejar actua-

cions amb un calat més pastorals (fer coincidir les nostres visites en diumenge i compartir l'Eucaristia)

* De moment estem en una "etapa assistencial". Hi ha tantes demandes a cobrir i tantes angoixes que calmar.

2.- Quan als propis objectius.-

a.- Obrir camins i esperances dins aquest col·lecti marginal i contribuir amb les nostres actuacions a fer conèixer més a fons aquest món (especialment el dels presos menorquins.-

Actuacions portades a terme:

.- Desplaçaments a la presó: 3

.- S'han atès demandes concretes de 7 presos (a les famílies, a l'advocat, a les assistent socials...)

.- S'ha contactat amb tres advocats, vàries vegades, que porten les causes d'algun d'aquest presos.

.- Hem demanat ajuda per alguns casos al "Servicio de Orientación Jurídico Penitenciario". Deixar reflectit a aquesta memòria l'acollida i gran ajuda que ha representat per nosaltres aquest servei. No podem dir el mateix del servei Jurídico-social del Consell Insular.

.- Contacte periòdic amb les diferents Assistents Socials de la presó que porten els diferents presos menorquins.

.- Contactes amb les Assistents Socials dels Ajuntaments que tenen presos a Palma, per resoldre el tema "ajudes per desplaçaments". Per facilitar aquests tràmits, des de la Pastoral Penitenciària s'ha elaborat un full de derivació, perquè es sàpiga qui els envia i on consten totes les dades i documentació necessàries per sol·licitar les ajudes.

.- Hem enviat paquets amb roba i sabates que ens han fet arribar familiars.

.- Mantenim correspondència amb els presos que s'adrecen a nosaltres

.- Des de mitjans d'Abril arriben a la Presó tres Diaris Menorca (aportació del Diari Menorca i que hem agraït al seu Consell d'Administració i al Sr. Bisbe)

.- L'ajut extraordinari de la Pastoral Penitenciària de Palma amb l'atenció cap els nostres presos i cap a nosaltres.

b.- Sol·licitar a les Administracions corresponents unes instal·lacions penitenciàries dignes.

Hem plantejat el tema i exposat els problemes d'aquest col·lectiu junt amb la urgència de prendre decisions adients amb:

- .- La Sr. Directora Insular Juana Mari
- .- Sr. Director de l'Àrea Social del Consell Insular: Gerard Agustí
- .- Sr. Conseller de Benestar Social del Consell: Andreu Bosch.
- .- Tots els batlles de Menorca
- .- Per mitjà de "Justícia i Pau" és demanà el pronunciament dels partits majoritaris sobre aquest tema.

c.- Apropar el pres amb la família i la família amb el pres.

Hem atès les demandes de 13 famílies, moltes demandes són sobre temes judicials i comporten un seguiment llarg, les altres demandes: paquets, ajudes, tràmits i consultes es van solucionant. Poc a poc són els presos mateixos qui ens adrecen les seves famílies i açò és positiu.

Tenim pendent una sol·licitud al Casal Balear, perquè les famílies del presos puguin pernoctar a les seves instal·lacions quan tinguin visites concertades.

d.- Sensibilitzar la societat.-

Hem donat a conèixer la nostra existència i la nostra tasca tant al mitjans de comunicació escrits (diari Menorca, Última Hora, Full Dominical), com a la radio (COPE). Creiem que la problemàtica del món penitenciari, tapat fins aquells moments a Menorca, ha arribat clar a l'opinió pública i també el nostre compromís de treballar amb i per les persones que viuen a la frontera.

Les "Jornades Interdiocesanes de Pastoral Penitenciària" que hem organitzat des de Menorca han contribuït a reafirmar aquestes necessitats.

e.- Integrar la Pastoral Penitenciària dins la Pastoral General de la diòcesi.-

Amb la incorporació de la persona responsable d'aquesta pastoral dins el Consell Pastoral Diocesà queda oberta una porta per donar a conèixer directament a la resta de consellers la realitat de la nostra Pastoral.

Maó a 12 de juny de 2004

Francesc Triay Vidal
Delegat per a la Pastoral Social

SECRETARIAT DE MISSIONS

MEMÒRIA DEL CURS 2003-04

Aquesta memòria segueix com a pauta la programació aprovada en començar el curs.

Objectiu general: Treballar la dimensió missionera de la fe.

Objectius específics:

1. Prioritzar l'acció missionera en els infants i joves.

1.1. Al llarg del curs el Secretariat ha ofert materials d'animació missionera i el testimoni de missioners als centres de catequesi, parròquies, escoles i instituts per tal de desvetllar i aprofundir en els infants i joves la dimensió missionera de la fe.

Amb motiu de la Campanya de la Infància Misionera, el Secretariat va organitzar l'Aplec Diocesà de la Infància Missionera amb els fillets de catequesi de primera comunió, dia 22 de gener, a Es Migjorn, amb el lema "Tu també ets missioner".

1.2. També amb motiu de la Campanya del DOMUND i de Menorca Missionera, s'han ofert materials de formació a les parròquies i escoles i la possibilitat que algun missioner comparteixi la seva experiència amb els infants i joves, afavorint així la sensibilització missionera. El missioner menorquí Manolo Bonet es va fer present, amb motiu del DOMUND, a 9 parròquies de la diòcesi. També en algunes escoles i instituts dels tres arxiprestats. Va donar una xerrada pública a la sala de plens de l'Ajuntament de Maó: "Menorca, un pont amb Àfrica". El missioner laic, Miquel Torres, també va fer present el seu testimoni amb motiu de la Campanya Menorca Missionera. Altres missioners que han col·laborat en l'animació missionera són: Mª Àngels Soler Val, Catalina Febrer Gener, Margarita Marquès i Xec Marquès Coll.

1.3. S'ha posat a l'abast dels centres educatius i catequètics la pel·lícula sobre la vida de Teresa de Calcuta i altres vídeos que s'han elaborat amb motiu de les campanyes.

1.4. S'ha afavorit l'intercanvi de correspondència entre fillets i adolescents de l'escola "Hola-Hola" de Malabo i de les escoles de Menorca. Especialment s'hi ha implicat el Col·legi Sant Josep de Maó.

2. Prioritzar la presència missionera en els qui viuen situacions d'allunyament de la fe.

2.1. Els mitjans de comunicació, premsa, ràdio i televisió, han recollit el testimoni dels missioners que han passat uns dies entre nosaltres. Especialment significatives, pel públic a qui anaven dirigides i per la implicació d'entitats professionals i de cooperació, han estat tres conferències donades per Manolo Bonet, Xec Marquès i Joan Albertí, a l'Ajuntament de Maó, al Col·legi Salesià i al Consell Insular, respectivament.

2.2. Amb motiu de la Campanya de Menorca Missionera, al diari Menorca van sortir escrits o reportatges de molts dels nostres missioners, per aconseguir que l'animació missionera arribi més enllà de l'àmbit eclesial.

2.3. El Secretariat ha enfortit, al llarg del present curs, la seva presència en les administracions públiques, organitzacions de coordinació cívica i ONGs amb vessant de cooperació amb els països del sud, fent present la dimensió transformadora de la fe. Especialment el Secretariat ha treballat amb el Fons Menorquí de Cooperació i amb la Direcció General de Cooperació del Govern Balear. El Secretariat també ha treballat amb l'Ajuntament de Maó en un projecte conjunt que porta a terme a Malabo (Guinea Equatorial); amb les ONG "Apotecaris Solidaris"; amb els "Amics de Binde"; amb la Fundació Pere Tarrés, participant a Barcelona en el curs sobre presentació de projectes de cooperació amb el sud; i amb la Fundació Catalina Mercadal.

3. Afavorir vocacions missioneres.

3.1. Amb motiu de la Campanya de Menorca Missionera es va convidar el jove laic missioner d'OCASHA de Catalunya, Miquel Torres, a participar en la trobada diocesana que es va celebrar al Toro el dia 22 de maig, per estimular en els joves laics l'alternativa vocacional missionera. A la trobada diocesana, molt valorada, hi van prendre part cent persones. També van intervenir Miquel Torres, en l'aplec del Toro, de les parròquies de Sant Maria i la Concepció, on hi havia nombrosa presència de joves.

4. Col·laborar amb els missioners menorquins, d'acord amb la proposta de l'Assemblea Diocesana, en la redacció i presentació a les institucions per a aconseguir subvencions, i seguiment de projectes missioners.

4.1.El Secretariat va donar informació als missioners menorquins, en començar l'any, sobre la possibilitat de presentar projectes en les institucions públiques i privades, a través del propi Secretariat de Missions, per a ser subvencionats.

S'han pagat, executat i justificat tots els projectes anteriors al 2004, excepte un que encara no s'ha pogut cloure (el de Takichañani, Bolívia). La relació és la següent:

- "Equipament i manteniment de la biblioteca de Delicias de Villa" Lima, Perú. Responsable: Felisa García Llompart.

- "Construcción, equipamiento y puesta en marcha de un Centro de Acogida y Acompañamiento Educativo de chicos y jóvenes en situación de riesgo". Kara. Togo. Responsable: Xec Marquès Coll.

- "Assessorament tècnic per a ajudar a convertir un Centre de Salut Rural en un Hospital General de Refèrència, amb les instal·lacions bàsiques com a hospital: Quiròfan i esterilització". Binde. Ghana. Responsable: Mª Auxiliadora Moll Serra.

- "Construcción de una vivienda para la Comunidad de Hijas de la Caridad". Binde. Ghana. Responsable; Manolo Bonet.

- "Equipament de l'Escola "Hola-Hola" de Malabo. Guinea Equatorial. Responsable: Mª Àngels Soler Val.

El Secretariat enguany ha ajudat a elaborar i ha presentat deu nous projectes a les administracions públiques, sis al FMC i quatre al Govern Balear. Vuit d'aquests projectes han estat aprovats, dos han estat denegats i s'han iniciat els primers pagaments i la seva execució. Els projectes són:

- "Hacia el protagonismo de los niños y adolescentes en el siglo XXI". Cochabamba. Bolívia. Responsable: Jordi Vila Despujol sj.

- "Sistema de agua potable y saneamiento básico para cuatro comunidades rurales de San Juan y Elías Piña". República Dominicana. Responsable: Bartomeu Garriga.

- "Centro de atención para niños con necesidades especiales". El Alto. La Paz. Responsable: Catalina Febrer Janer.

- "Apoyo para la compra de mobiliario para la biblioteca del proyecto Takichañani". Villa Ingenio. El Alto. Bolívia. Responsable: Margarita Juanico.

- “Producción silvopastoril en la cuenca del río San Juan con Centros de Madres”. Rep. Dominicana. Responsable: Bartomeu Garriga.
- “Residencia de defensa de niñas y niños internacional”. Cochabamba. Bolívia. Responsable: Jordi Vila Despujol sj.
- “Puesta en marcha de la sección del Foyer Immaculée”. Kara. Togo. Responsable: Xec Marquès.
- “Equipament i manteniment de la biblioteca de Delicias de Villa”. Lima. Perú. Responsable: Felisa García Llompant.

Al llarg d'aquest any el Secretariat ha pagat la quota de la Seguretat Social del missioner laic Òscar González, que ha fet efectiva la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, i la del metge cooperant Joan Albertí.

La col·lecta de la Missa de caixers de la Festa de la Mare de Déu de Gràcia es va distribuir, a parts iguals, entre els missioners menorquins Jaume A. Vidal i Bartomeu Garriga, que havien retornat a la missió.

4.3. S'ha mantingut relació amb els missioners menorquins. Especialment significatives han estat les cartes de comunió enviades des de les parròquies a diversos missioners amb motiu de la Jornada de Menorca Misionera.

COORDINACIÓ DIOCESANA, DE ZONA I NACIONAL

El plenari del Secretariat s'ha reunit as Mercadal en cinc ocasions. Hi participen tots els representants de les parròquies i congregacions religioses.

El Director del secretariat ha assistit a les reunions de coordinació de zona a Girona, Barcelona, Tarragona i Lleida. També ha participat en les Jornades nacionals de Delegats Diocesans de Missions i en l'Assemblea Nacional de Directors Diocesans de les Obres Missionals Pontifícies.

PARTICIPACIÓ EN ELS CONGRESSOS MISSIONERS DE BURGOS I GUATEMALA

Durant el curs 2002-03 es va preparar a la Diòcesi la participació en el Congrés Nacional de Missions, a través dels tres grups arxiprestals, on es va reflexionar sobre la dimensió missionera de la fe cristiana. El congrés,

celebrat a Burgos els dies 18-21 de setembre passat, comptà amb la representació de la religiosa carmelita Ana Capellán.

A Guatemala, entre els dies 25 i 30 de novembre, es va celebrar el 2n Congrés Americà de missions. Representant l'església espanyola hi va participar un grup de vuit preveres, entre els quals hi havia el Director del Secretariat de Missions de Menorca.

APORTACIÓ ECONÓMICA DE LA DIÒCESI A LES OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES

DOMUND	33.518,27 €
Infància Misionera	2.972,34 €
Sant Pere Apóstol	927,41 €
TOTAL	37.418,02 €

D'aquestes quantitats s'han de deduir les despeses de material (cartells, sobres, revistes, que s'han distribuït gratuïtament) de les mateixes campanyes.

Josep Manguán
Director del Secretariat de Missions

El presente documento tiene como objetivo principal...

En primer lugar, se debe tener en cuenta que...

Por otro lado, es importante destacar que...

Además, se debe considerar que...

En conclusión, se puede afirmar que...

Finalmente, se recomienda...

Es importante tener en cuenta que...

En resumen, se puede decir que...

JULIOL

• *ESGLÉSIA EN TEMPS D'ESTIU*

Gran part de la manifestació religiosa dels nostres pobles es polaritza, durant l'estiu, entorn de les festes populars i d'activitats a l'aire lliure, com són les campanyes missioneres i peregrinacions. Enmig, però, de tot, sempre hi queda un racó per a la pregària reposada i la pràctica d'uns recessos. D'uns i altres en donam compte en aquesta secció.

• *FESTES POPULARS*

Llevat de Ciutadella i Maó, totes les poblacions menorquines han celebrat les seves festes patronals durant els mesos de juliol i d'agost, amb l'acostumada intensitat popular. Entremig, la festivitat de la Mare de Déu del Carme posà una nota marinera i més aquietada. Ciutadella, Maó i Fornells van celebrar la festa amb actes religiosos i amb la processó marítima. Cal ressaltar que la parròquia del Carme de Maó celebrava el 250è aniversari. La comunitat parroquial s'aplegà, en gran nombre, per a la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Vicari General Mn. Rafel Portella. Entre d'altres actes de l'aniversari esmentarem la presentació del llibre "Iglesia y Convento del Carmen de Maó", escrit per Pedro Pons Camps i presentat per Mn. Guillem Pons Pons. L'acte tingué lloc a la casa de l'Església el dia 14 a les 20.30 h.

- ***PEREGRINACIÓ A SANTIAGO***

Durant la primera quinzena de mes, dos grups des Castell, pertanyents a l'Agrupament Escolta i al Grup de Missioners Pare Palau, anaren en peregrinació a Santiago. Eren, entre tots, una cinquantena.

- ***EXERCICIS ESPIRITUALS***

Els dies 9-10-11 tingué lloc la primera tanda d'exercicis que fou dirigida per Sor Gadi, germana clarissa. Un grup de 22 persones s'hi trobaren per fer aquests dies una pràctica més intensa de la pregària que duu a la sincera conversió cap a Déu i a l'adoració íntima.

També al Toro, i del 13 al 15 d'agost, se celebrà la segona tanda d'exercicis que dirigí Mn. Joan Bosco Faner a un grup de 24 persones. Pel seu testimoni, donat en el Full Dominical, es van sentir penetrats per l'Esperit que els va renovar i enfortir per retornar esperançats.

AGOST

- ***PARLEN ELS NOSTRES SEMINARISTES***

Durant quatre diumenges consecutius els nostres seminaristes expressen, a través del Full Dominical, les seves vivències del Seminari; expliquen quina impressió causa, entre els seus companys, la decisió presa del seguiment a Jesús; i manifesten també què senten, i com valoren la nova vida de seminaristes. És un testimoni que tan de bo ajudi a rompre el gel entre els més joves!

- ***GAVELLA DE POEMES RARS***

Encetant els actes entorn de la festa de Sta. Clara, la metgessa Dorín Moll Serra va presentar el llibre de poemes escrits per Mn. Rafael Mª Oléo. El recull de poemes, centrats en la Mare de Déu, són, a la vegada, pregària íntima i confiada que va sorgir els dies que l'autor estigué hospitalitzat. El

Monestir de Sta. Clara va ser el marc adequat i degut que convertia l'acte de presentació en un doble homenatge: De l'autor a la Mare de Déu, i del Monestir al sacerdot que durant molts anys va ser el seu capellà.

- ***PREGÀRIA DIOCESANA MISSIONERA AL TORO***

Prop d'un centenar de persones, de tots els pobles, ens vam reunir per a la tradicional pregària missionera, als peus de la Verge. Hi hagué la presència del Sr. Bisbe que va dir unes paraules valorant i estimulants a la pregària i a l'acció missionera de la que Maria n'és model. Van intervenir, amb el seu testimoni, n'Òscar González, missioner seglar que, des de fa 3 anys treballa a San Pedro Sula (Hondures). L'activitat evangelitzadora consisteix, principalment, en un projecte socioeducatiu per la pau i la convivència del qual se'n beneficien uns 200 al·lots entre 6 i 16 anys. El testimoni de na Nina Garriga, germana del missioner seglar Tomé, va relatar l'experiència d'un mes de treball a la República Dominicana, amb la finalitat de compartir experiències i analitzar estratègies de treball per establir grups d'atenció a la gent major.

- ***PRESA DE POSSESSIÓ***

En la celebració de l'Eucaristia de dissabte 14 a les 20.30 h. El Sr. Bisbe presentà com a nou Rector de la parròquia de St. Martí des Mercadal, Mn. Francesc Cardona Vidal. I en l'Eucaristia de diumenge a les 10.00 h. Mn. Jaume Ametller Pons fou presentat a la comunitat, com a nou Rector de la parròquia de St. Rafel de Ciutadella.

- ***ELECCIÓ DE NOVA ABADESSA***

El dia 18, la Comunitat de germanes Concepcionistes de Maó, en presència del Sr. Bisbe, elegí nova abadessa en substitució de sor Roser Coll, que ho havia estat els 6 darrers anys. L'elecció recaigué en sor Maria Dolores Arribillaga. Que sigui en bé d'aquesta petita comunitat, testimoni orant a la ciutat de Maó.

• **ERMITES**

La conservació dels temples i, en general, del patrimoni eclesial és una lluita sens fi. Darrerament els responsables de l'ermita de Fàtima, a Maó, han iniciat una campanya de subscripcions populars per tal recollir fons per a la seva restauració. L'ermita de Fàtima, en concret, està afectada d'aluminosi. La restauració està pressupostada en 30.000 €.

AGOST

* MISSA DE NOU ARADELLS

La missa de nou Aredells, que se celebra el 10 de setembre, és una de les més antigues de l'illa. Es celebra a l'ermita de Fàtima, a Maó, i és una de les més concorregudes de l'illa. La missa és celebrada pel sacerdot de l'ermita, i és una de les més concorregudes de l'illa. La missa és celebrada pel sacerdot de l'ermita, i és una de les més concorregudes de l'illa.

El dia de la Comunitat de Sant Joan de l'Ermita de Fàtima, a Maó, és una de les més concorregudes de l'illa. La missa és celebrada pel sacerdot de l'ermita, i és una de les més concorregudes de l'illa. La missa és celebrada pel sacerdot de l'ermita, i és una de les més concorregudes de l'illa.

SETEMBRE 2004

- 22 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat de Maó
- 23 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat del Centre
- 24 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat de Ciutadella

ACTIVIDADES

Las actividades de este curso se desarrollarán a lo largo de los meses de septiembre, octubre, noviembre y diciembre. El objetivo principal es que los estudiantes adquieran conocimientos y habilidades en el área de la Lengua Castellana y Literatura, así como en el área de Matemáticas. Se valorará especialmente el trabajo en equipo y la capacidad de análisis crítico.

SEPTIEMBRE 2014

Primer Consejo Pastoral Arquidiócesano de Madrid	20
Segundo Consejo Pastoral Arquidiócesano del Centro	21
Tercer Consejo Pastoral Arquidiócesano de Cantabria	24

